

คุณค่าที่แตกต่างระหว่างคนกับมนุษย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

คุณค่าที่แตกต่างระหว่างคนกับมนุษย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

DIFFERENT VALUES OF MAN AND HUMAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2016

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์“คุณค่าที่แตกต่างระหว่างคน
กับมนุษย์” เสนอโดย นายณัฐภัทร ดิสร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์พรรษา พุทธรักษา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณัญญ์ ทิพย์วาริ)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ธีระพิจิตร)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิน เป็ยดกลาง)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ วังบอน)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์พรรษา พุทธรักษา)

...../...../.....

55001204: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: ผลงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมร่วมสมัย/ความไม่เท่าเทียมกัน/จิตรกรรมจัดวาง

ณัฐภัทร ดิสสร: คุณค่าที่แตกต่างระหว่างคนกับมนุษย์. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :
อ.พรรษา พุทธิรักษา. 66 หน้า.

ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ปัญหาความขัดแย้งส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นระหว่างกลุ่มคนที่มีอำนาจและไม่มีอำนาจ ความไม่เสมอภาคนี้ประกอบด้วยความแตกต่างตั้งแต่ความคิด ความเชื่อ รูปแบบทางวัฒนธรรม ทรัพยากร ความแตกต่างทางด้านภูมิศาสตร์และความรู้ ซึ่งทำให้เกิดเรื่องราวและปัญหาที่นำมาสู่ความขัดแย้งตั้งแต่ภายในสถาบันครอบครัว ไปจนถึงนครรัฐหรือประเทศ ปัจจัยหลักของความไม่เท่าเทียมกันในสังคมของมนุษย์เกิดจากการมีอยู่ของเหตุผล ที่ทุกสิ่งทุกอย่างต้องได้รับการพิสูจน์ หากความสำคัญและประเมินคุณค่า

หากตั้งคำถามถึง “ความไม่เท่าเทียม” สิ่งจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจคือ อะไรเป็นต้นกำเนิดและเป็นรากฐานของความไม่เท่าเทียมกันที่แท้จริง จึงทำให้ข้าพเจ้าทบทวนถึงเรื่องราวรอบตัว เรื่องของข้อมูลข่าวสาร คิดความเชื่อ และความสัมพันธ์ในชีวิตมนุษย์ เราฟันฝ่าถึงความสมบูรณ์แบบในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์เป็นโลกที่สงบสุข สันติ ทุกคนเท่าเทียมกัน การให้เกียรติ ความเคารพในศักดิ์ศรี ความเมตตา และการมีคุณธรรม ที่ได้กล่าวมาทั้งหลายทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดเรื่องราว กลับกลายเป็นว่าความเท่าเทียมนั้น ไม่มีอยู่จริงหรือความคิดแบบอุดมคตินี้เป็นเพียงความหวังลมๆแล้งๆที่ใช้แก้ปัญหามนุษย์โดยการนำเสนอผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบจิตรกรรมจัดวาง (painting installation) และศิลปะบนพื้นที่สาธารณะ (public art)

สาขาวิชาทัศนศิลป์

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

55001204: MAJOR : VISUAL ARTS

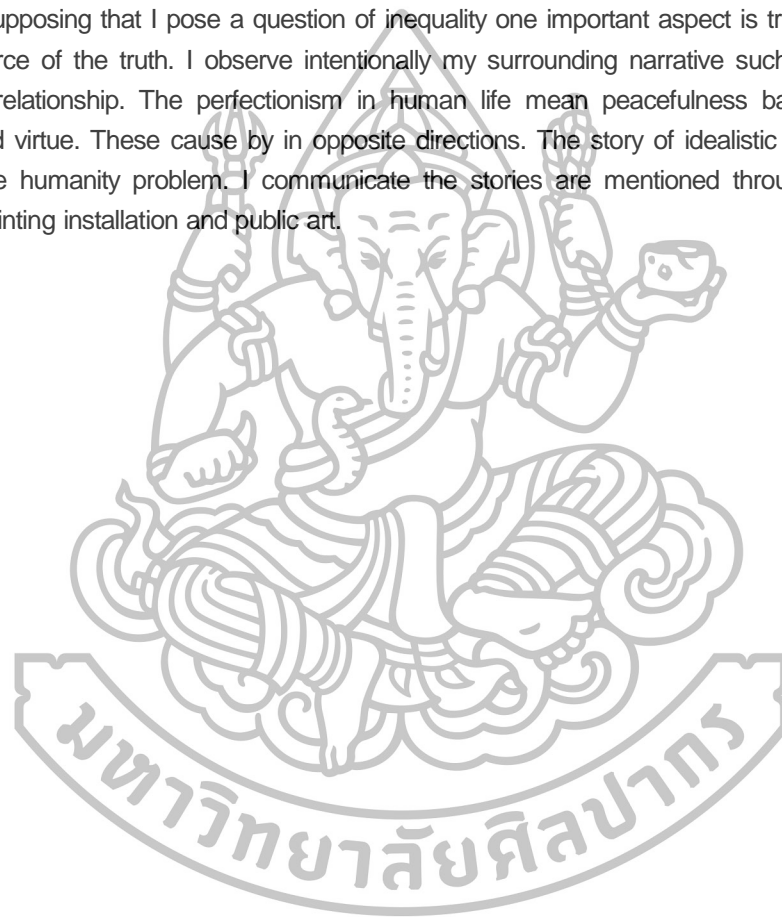
KEY WORDS:CREATIVE CONTEMPORARY ART/PAINTINGINSTALLATION/INEQUALITY

NATTHAPAT DISSORN : DIFFERENT VALUES OF MAN AND HUMAN. THESIS

ADVISOR :PHANSA PHUTTARAKSA, Ph.D. 66 pp.

The historical of human almost occur between dictator and inferior. Inequality consist of vision, belief, cultural format, geography and knowledge. These cause of conflict problem since family unit to national level. The main reason which everything need to prove value.

Supposing that I pose a question of inequality one important aspect is try to understand root and source of the truth. I observe intentionally my surrounding narrative such as data, new, believe and relationship. The perfectionism in human life mean peacefulness balance, respect, kindness, and virtue. These cause by in opposite directions. The story of idealistic become forlorn hope to solve humanity problem. I communicate the stories are mentioned through art creative process of painting installation and public art.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2016

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณความเอื้ออาทรที่เห็น ความต้องการพิสูจน์ความจริง ความต้องการพิสูจน์คุณค่า ขอขอบคุณทุกดวงวิญญาณที่ท่านเหล่านั้นได้สละชีวิตอย่างมีเกียรติหรืออย่างน่าเวทนา ขอขอบคุณทุกความเมตตาและความเห็นแก่ตัว ขอขอบคุณทุกความเชื่อและความจริง ที่ได้กล่าวมานี้ล้วนเป็นพื้นเพของที่ขับเคลื่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ถึงที่สุดแล้วไม่ว่าจะด้วยหลักการทางปรัชญาหรือศาสนา ข้าพเจ้าเองก็ยังคงหวังว่าบุคคลสำคัญหรือผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจจะยังคงทำหน้าที่อบรมบ่มเพาะให้มนุษย์นั้นอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ มิเมตตาให้กับทุกสรรพสิ่งและมีความรักให้กันต่อไป ที่สำคัญการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ไม่ใช่แค่เพียงแค่ทำให้สำเร็จลุล่วงเพื่อให้ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาเท่านั้น แต่ยังทำให้ข้าพเจ้าเปิดมุมมองใหม่ต่อทุกสิ่งที่เกิดจากมนุษย์ทั้งที่เป็นไปตามธรรมชาติและเกิดจากความตั้งใจ

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ต้องขอขอบคุณบิดานายมานิตย์ ดิศสร มารดานางอุษา ดิศสรและญาติพี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้าที่คอยสนับสนุนทั้งกำลังใจ กำลังกายและกำลังทรัพย์ ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.เตยงาม คุปตะบุตร ที่คอยอบรมดูแลข้าพเจ้าในขณะที่ยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบคุณอาจารย์พรรษา พุทธิรักษาอาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำชี้แนะนำเสนองานเลือกทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ ขอขอบคุณอาจารย์คณะจิตรกรรมหลายท่านที่ได้แบ่งปันความรู้ให้กับข้าพเจ้าด้วยความเมตตา ถึงที่สุดนี้จะละเลยไม่ได้ก็คือเพื่อน รุ่นพี่ และรุ่นน้องนักเรียนศิลปะทุกคนของข้าพเจ้าที่ได้สนทนาแลกเปลี่ยนทัศนคติทั้งที่เห็นด้วยและเห็นต่างกันในทางความดี ความงาม และความจริงผ่านผลงานศิลปะ

ถึงที่สุดแล้วการค้นคว้าและการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์เล่มนี้ข้าพเจ้าหวังเพียงว่าไม่มากก็น้อยคงเป็นประโยชน์ให้กับการศึกษาด้านศิลปะเพื่อที่จะให้ผู้อ่านได้ต่อยอด ตรวจสอบ หรือลบล้างข้อมูลหรือคำกล่าวอ้างในวิทยานิพนธ์นี้ ในฐานะคนที่ทำงานสร้างสรรค์แล้วไม่ว่าเหตุการณ์ใดหรือทัศนคติแบบใดจะเกิดขึ้นคงเป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อภาษาไทย	ง
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
	กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
	สารบัญภาพ	ณ
	บทที่	
1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
	สมมติฐานของการศึกษา.....	2
	ขอบเขตการศึกษา.....	3
	ขั้นตอนของการศึกษา.....	3
	วิธีการศึกษา.....	4
	แหล่งข้อมูล.....	4
	อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	5
2	ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์.....	6
	ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ.....	6
	ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	6
	อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	12
3	วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน.....	18
	ขั้นตอนการศึกษา.....	18
	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	21
4	การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์.....	26
	การสร้างสรรค์ผลงานในระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่1.....	26
	การสร้างสรรค์ผลงานในระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่2.....	29
	การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	36
5	บทสรุป.....	60

	หน้า
รายการอ้างอิง	62
ภาคผนวก	64
ประวัติผู้วิจัย	66

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	Robert Rauschenberg, Monogram, 1955-59 Robert Rauschenberg/ Untitled Press, Inc. / Bildupphovsratt 2016.....	16
2	Martin Honert, Bande (Gang), 2002, steel, polyester, paint, 61 x 152 x 53 inches	17
3	3D Animals Puzzle/3D Puzzle	19
4	Model 3D puzzle, 3D Premier League Puzzle Stadium Model	19
5	ภาพแผนภูมิแสดงขั้นตอนของลำดับที่มาของการสร้างสรรค์ได้แก่เนื้อหา เรื่องราว แรงบันดาลใจ ความคิดจินตนาการวิธีการจัดการ รูปแบบของผลงาน ...	20
6	ภาพแผนภูมิแสดงการสร้างสรรค์	21
7	ผลงานสร้างสรรค์ชุดวิทยานิพนธ์.....	22
8	ภาพข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน	23
9	ภาพร่างผลงาน	23
10	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	24
11	ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	24
12	ขั้นตอนการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ในพื้นที่สาธารณะ	24
13	ขั้นตอนการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ในพื้นที่สาธารณะ	25
14	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อหาภาพ”	27
15	ภาพรายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อหาภาพ” ภาพบุคคล....	27
16	ภาพรายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อหาภาพ” ภาพนามธรรมสี ขาว	28
17	ภาพรายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อหาภาพ” ภาพนามธรรม สีดำ.....	28
18	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2 “โถ้...ไอหรรเมอัย”	29
19	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 3 “ประกาศเด็กหาย”	30
20	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 4 “ดี ดีกว่า ดีที่สุด”	31
21	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 5 “สำคัญตนเอง”	32
22	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 6 “เขียนหมาให้แมวกลัว”	32
23	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 7 “ตัวทำลูกหมา”	33
24	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 8 “ยังไหว”	33

ภาพที่		หน้า
25	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 9 “ได้แก่ไหน..เอาแก่นั้น”	34
26	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 10 “แกลไปเรื่อย”	34
27	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 11 “สะท้อนตัวตน”	35
28	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 12 “สะท้อนตัวตน”	35
29	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 1 “ไม่ให้เป็นมนุษย์ แล้วจะให้เป็นตัวอะไร?”	37
30	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 1 “ไม่ให้เป็นมนุษย์ แล้วจะให้เป็นตัว อะไร?”	37
31	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	38
32	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	39
33	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	39
34	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	40
35	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	40
36	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	41
37	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	41
38	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	42
39	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะท้อนผู้ชม”	42
40	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “saereephap” ติดตั้งร่วมกับพื้นที่สาธารณะ	44
41	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “saereephap” ติดตั้งภายในอาคาร นิทรรศการ	44
42	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “saereephap”	45
43	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “saereephap”	45
44	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”	48
45	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่ สากล)”	48
46	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่ สากล)”	49
47	ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่ สากล)”	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่การมีอยู่ของมนุษย์ความหวาดกลัวที่มีต่อธรรมชาตินั้นทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้ต่อปรากฏการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้เหล่านี้ จึงเริ่มที่จะเรียนรู้ธรรมชาติคิดค้นและทดลอง เพื่อให้ได้มาซึ่งความสามารถที่จะกำหนด ควบคุม และคาดการณ์ต่อธรรมชาติรอบตัวได้จากความหวาดกลัวภัยจากสัตว์ป่า ภัยธรรมชาติและ ความไม่มั่นคงทางอาหาร นำมาซึ่งความมุ่งมั่นในการพิสูจน์ความจริงของมนุษย์ ทำให้เกิดศาสตร์ในแขนงต่างๆ ขึ้นมามากมาย หนึ่งในนั้นคือ “ศาสตร์แห่งปรัชญา” ที่ใช้กระบวนการเป็นเหตุผลศึกษาวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่างๆ บนโลก และอธิบายปรากฏการณ์นั้นภายใต้ชุดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดหนึ่งๆ มาอธิบายภาพรวมของสรรพสิ่งผ่านองค์ความรู้ ด้วยความต้องการที่จะสามารถควบคุมหรือคาดการณ์ได้ สิ่งที่ได้จากความรู้คือวิธีการทำเกษตรกรรม ผลิตเครื่องมือของใช้ พัฒนารัฐ การเขียนอ่าน ร้องรำทำเพลง และมีวัฒนธรรมร่วมกันกลายมาเป็นมนุษย์ที่มีอารยธรรม จากจุดนี้มนุษย์เริ่มคำนึงการมีอยู่ของตนเองและตั้งคำถามถึงหน้าที่และเหตุผลในการมีชีวิตอยู่ สิ่งแรกที่เกิดขึ้นในความคิดคือการค้นหาความหมายและคุณค่าให้กับสิ่งต่างๆ เพื่อแบ่งแยกประเภท จัดหมวดหมู่ หากอธิบาย และสรุปว่าสิ่งนี้มีประโยชน์ต่อสังคมของตัวเองหรือไม่ หรือแม้แต่การกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานทางด้านศีลธรรมเพื่อใช้ชี้วัดถึงคุณค่าในตัวมนุษย์เอง แต่การใช้ความรู้ที่มีลักษณะสภาพหยุดนิ่งและตายตัวมาอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ จะขัดแย้งกับความจริงเพราะแท้จริงแล้วธรรมชาติรอบตัวของมนุษย์หรือแม้แต่กระแสสังคมและวัฒนธรรมของมนุษย์เองก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย

มนุษย์เราฝันถึงความสมบูรณ์แบบในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ เป็นโลกที่เต็มไปด้วยความเมตตา สงบสุข สันติ ทุกคนเท่าเทียมกัน มีคุณธรรม แต่กลับกลายเป็นว่าความฝันในอุดมคตินั้นแทบไม่เคยเกิดขึ้นจริง มีแต่เรื่องของการดูถูกเหยียดหยาม เลือกรักมักที่ชัง การใช้อำนาจอันไม่ชอบธรรม เรื่องความวิเศษอัศจรรย์ในบุญวาสนา และค่านิยมในความดี ภายใต้ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Heinrich Marx) กล่าวว่าปัญหาความไม่เท่าเทียมส่วนใหญ่เกิดจากการต่อสู้ระหว่างชนชั้น เช่น ทาสกับนาย คนยากจนและเศรษฐี ความไม่พอใจของชนชั้นกรรมาชีพที่มีต่อนายทุน และการต่อต้านจากประชาชนที่มีต่ออำนาจอันไม่ชอบธรรมของชนชั้นนำ อย่างไรก็ตาม ธรรมชาติของมนุษย์เป็นภาพที่สะท้อนออกมาจากประวัติศาสตร์และสภาพทางสังคม ในด้านความ

คิดเห็นของนักสังคมนิยมแนววิวัฒนาการนั้นไม่เชื่อคำกล่าวอ้างของมาร์กซ์ ได้กล่าวไว้ว่าความไม่เท่าเทียมระหว่างชนชั้น ไม่ได้เป็นความไม่เท่าเทียมเพียงอย่างเดียวในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ โดยการชี้ให้เห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเกิดจากแนวความคิดที่ยกให้สถานะเพศชายเป็นใหญ่ในสังคม และการเหยียดชาติพันธุ์กลุ่มอื่น สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องราวรอบตัว เรื่องของข้อมูลข่าวสาร คติความเชื่อในหลักการทางศาสนา และความสัมพันธ์ของชีวิตมนุษย์ในยุคสมัยปัจจุบัน โดยพุ่งประเด็นไปที่ชุดความคิดหรือความรู้ใดนำมาซึ่งความไม่เท่าเทียมกันในบริบทต่างๆตั้งแต่เรื่องของความดี ความงามและความจริง เพื่อที่จะได้ไขคำตอบว่าความคิดพื้นฐานแบบใดที่นำมาสู่ความไม่เท่าเทียมกัน

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อต้องการค้นหาสาเหตุและที่มาของความไม่เท่าเทียมที่เกิดขึ้นในสังคม โดยพุ่งประเด็นไปที่ติดตามการวิพากษ์วิจารณ์ต่อกลุ่มคนหรือเหตุการณ์ในสังคมที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาความไม่เท่าเทียม
2. ศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่พัฒนามาเป็นรูปแบบจิตรกรรมจัดวาง (painting installation)
3. ค้นคว้าทดลองการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม และหน้าที่ของงานจิตรกรรมที่มีบทบาทในสังคมและผลในการรับรู้ในพื้นที่สาธารณะ

สมมติฐานของการศึกษา

ในยุคสมัยปัจจุบันเป็นยุคของสังคมลัทธิหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสารมีความรวดเร็วและทั่วถึงต่อสังคมทุกกลุ่มในสังคม ส่งผลกระทบต่อรูปลักษณะและแนวความคิดการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในสมัยปัจจุบันเป็นอย่างมาก ความซับซ้อนในด้านของรูปแบบและแนวคิดที่อาจเป็นขบถต่อความคุ้นชินต่อการสร้างสรรค์และการรับชมของกลุ่มแบบประเพณีหรือสื่อวิจิตรศิลป์ อย่างเช่นผลงานประเภทคอนเซ็ปชวล อาร์ต (Conceptual Art) ศิลปะการแสดงสด (Performance Art) สื่อศิลปะเชิงสร้างสรรค์ (New Media Art) ศิลปะจัดวาง (Installation Art) ศิลปะจำพวกนี้ได้กลายเป็นความแปลกแยกที่เกิดขึ้นในมุมมองของคนทั่วไป โดยการเปลี่ยนแปลงนี้เริ่มขึ้นในช่วงกลางของคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงการเกิดขึ้นของกล้องถ่ายรูปและความเบื่อน่ายต่อแนวคิดและรูปแบบศิลปะที่มีความคิดที่สืบทอดมาจากยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา นำมาสู่กลุ่มที่เรียกตนเองว่ากลุ่มสำนิยม (Realism) ที่ได้ปูทางในการสร้างสรรค์ไว้ให้กับศิลปินในยุคต่อมา

ภายใต้การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมยุคปัจจุบัน และเพื่อแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการศิลปะลายการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม จากเดิมที่มีลักษณะของผลงานเป็น 2 มิติที่อยู่บนพื้นระนาบของผ้าใบ นำมาสู่การพัฒนาเป็นจิตรกรรมผสมและจิตรกรรมจัดวาง ที่เราสามารถมองเห็นความเป็นไปได้จากการสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจากประวัติศาสตร์ศิลป์ ด้วยอุดมการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความสุขใต้งการคิดค้น การต่อยอด หรือแม้แต่ความเป็นขบถ สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยหลักที่ใช้ในการขับเคลื่อนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมให้ในดำเนินต่อไปได้ ทั้งหมดนี้อาจเกิดจากการมีข้อจำกัดในตัว ของผลงานจิตรกรรมเอง และสิ่งที่น่าสนใจคือข้อจำกัดนั้นนำมาสู่อะไร

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตของผลงานต้องมีเนื้อหาที่แสดงถึงข้อเท็จจริงของการใช้อคติ รสนิยม คุณค่าทางศีลธรรม มาเป็นแรงบันดาลใจเริ่มต้นการค้นคว้าในประเด็นของความไม่เท่าเทียมกัน
2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เน้นไปที่การจัดการกับระนาบ 2 มิติด้วยกระบวนการสร้างค่าน้ำหนักและพื้นผิว โดยใช้กระบวนการจิตรกรรมแบบดั้งเดิมนำมาประกอบต่อกันจนได้รูปทรงแบบ 3 มิติ
3. ขอบเขตด้านกระบวนการจัดวางและติดตั้งผลงานให้มีความสอดคล้องและแปรเปลี่ยนไปตามพื้นที่ เพื่อให้เกิดความกลมกลืนเหมาะสมตามสภาพพื้นที่ทั้งภายในอาคารที่ใช้จัดนิทรรศการศิลปะและพื้นที่สาธารณะ

ขั้นตอนของการศึกษา

1. สร้างต้นแบบของชิ้นส่วนอวัยวะของตัวละครต่างๆ ที่ได้ศึกษาผ่านข้อมูลภาพถ่ายและจากข้อมูลแนวความคิดของผลงานในแต่ละชุดลงบนกระดาษหรือลงบนแผ่นไม้
2. นำชิ้นส่วนต้นแบบที่ได้มาวางบนแผ่นไม้เพื่อทำการลอกแบบโดยคำนวณถึงปริมาณที่ต้องการจะใช้ในผลงานแต่ละชุด
3. ขั้นตอนของการตัดชิ้นส่วนอวัยวะต่างๆ ที่ได้จากการสร้างหรือลอกจากตัวชิ้นส่วนต้นแบบ

4. นำชิ้นส่วนที่ได้มาประกอบต่อกันเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์มั่นคงแข็งแรงและขัดแต่งแผ่นไม้ให้เรียบร้อยเพื่อเข้าสู่ขั้นตอนต่อไป

5. ลงสีชิ้นส่วนต่างๆในขั้นตอนนี้ จะต้องคำนึงถึงการสร้างแผ่นระนาบ2มิติ ให้มีความลึกคืบหนาบาง และจะต้องให้ความสำคัญอีกว่าตัวละครแต่ละตัวนั้นต้องถ่ายทอดถึงอารมณ์ความรู้สึก ความเคลื่อนไหว ความสวยงามและการสื่อสาร ผ่านกระบวนการจิตรกรรมแบบดั้งเดิม

6. นำชิ้นส่วนที่ได้จากการระบายสีนำมาประกอบต่อกันเพื่อสำรวจในด้านความสมบูรณ์ของการลงสายตา และความเสมือนจริง

7. นำเอาผลงานมาทดลองการจัดวางเพื่อหามุมมองและระยะที่เหมาะสมเพื่อที่ตัวชุดของผลงานจะได้สื่อสารออกมาได้อย่างเต็มที่ ก่อนที่จะนำเอาตัวชุดผลงานไปติดตั้งยังอาคารที่ใช้จัดนิทรรศการศิลปะและพื้นที่สาธารณะ

8. บันทึกตัวชุดผลงานผ่านภาพถ่ายและภาพเคลื่อนไหวเพื่อเก็บมุมมอง และประสบการณ์ร่วมที่ผู้ชมมีต่อผลงานรวมถึงการอธิบายตัวผลงานและวัตถุประสงค์แก่ผู้ชมที่สนใจ

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาข้อมูล ทำความเข้าใจเนื้อหา และสรุปแนวความคิดในประเด็นของความไม่เท่าเทียมกันทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นในส่วนของทัศนคติ และผลกระทบที่เกิดขึ้นทางสังคม

2. ศึกษารูปแบบ วิธีการสร้างสรรค์ วิธีการสื่อสารและขีดจำกัดของการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบจิตรกรรมจัดวาง และศิลปะบนพื้นที่สาธารณะ

3. ศึกษาข้อความการแสดงความคิดเห็นจากผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์

แหล่งข้อมูล

1. หนังสือตำราประวัติศาสตร์ บทความ ความเรียง ที่เกี่ยวข้องกับระบบการปกครองของสังคมมนุษย์

2. ศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องราวความไม่เท่าเทียมกันจากประสบการณ์ของตนเองและคนรอบตัว

3. หนังสือตำราศิลปะ บทความศิลปะลัทธิทางศิลปะ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. ดินสอ
2. ปากกา
3. กระดาษ
4. คอมพิวเตอร์
5. สีน้ำมัน
6. วัสดุจริงและวัสดุสังเคราะห์
7. เครื่องมือและอุปกรณ์ตัดไม้
8. กล้องถ่ายภาพ
9. กระดาน ไม้อัด

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “คุณค่าที่แตกต่างระหว่างคนกับมนุษย์” เป็นการนำเสนอผลงานที่เริ่มจากการทำความเข้าใจในความคิด ทักษะ และความเชื่อ ของประเด็น “ความไม่เท่าเทียมกัน” ผ่านการนำเสนอโดยใช้สัตว์หลากหลายชนิดนำมาอธิบายเรื่องราว ในลักษณะของการเปรียบเทียบหรือทำให้เข้าใจโดยตรง ด้วยการสร้างเหตุการณ์หรือสถานการณ์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงการตั้งคำถามต่อผลงานว่าจะอะไรที่ทำให้เท่า และ ไม่เท่าเทียมกัน

ที่มาของแนวคิดและแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ผลงานจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจถึงต้นกำเนิดและรากฐานของความไม่เท่าเทียมกัน ความสนใจในประเด็น “ความไม่เท่าเทียม” ที่ไม่ได้เกิดจากความไม่เท่าเทียมกันทางธรรมชาติ แต่เกิดจากความไม่เท่าเทียมกันทางด้านความคิด ศีลธรรมหรือทางการเมือง ที่นำมาซึ่งความต้องการที่จะได้ครอบครอง ทำให้มนุษย์พร้อมที่จะกดขี่คนอื่นเพื่อให้ตนเองบรรลุวัตถุประสงค์แห่งอำนาจ และความมั่งคั่งการที่คนหนึ่งจะมีอิทธิพลในการหาความสุข หรือสร้างความเสียหายต่อมนุษย์คนอื่น ๆ ซึ่งมันก็รวมถึงการที่คนหนึ่งร่ำรวยกว่าอีกคนหนึ่ง การมีเกียรติมีชาติตระกูลที่มากกว่า มีอำนาจมากกว่า หรือแม้แต่การทำให้คนหนึ่งต้องเชื่อฟังอีกคนหนึ่งเป็นต้น¹ นั่นก็เพราะว่าความไม่เท่าเทียมกันประเภทนี้มันเกิดจากการสมมุติขึ้นของมนุษย์ หรืออาจกล่าวได้อย่างง่ายที่สุดก็คือมันเกิดมาจากการตกลงร่วมกัน

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

เรื่องหนึ่งที่ทำความเข้าใจร่วมกันได้นั้นคือมนุษย์เป็นสัตว์สังคมการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุขย่อมต้องมีการปกครอง และระบอบของการปกครองที่มีการพูดถึงเรื่องของเหตุผล สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์มากที่สุดคือ ระบอบการปกครองรูปแบบประชาธิปไตย (democracy) หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลง ในช่วงเวลานั้นการปกครองแบบ

¹มองฉากส์รุสโซ, ความเรียงว่าด้วย ต้นกำเนิดและรากฐาน แห่งความไม่เท่าเทียมกันของมนุษยชาติ(กรุงเทพฯ:บริษัทสำนักพิมพ์สยามปริทัศน์,2555), 22.

ประชาธิปไตยได้รับความนิยมนในหลายประเทศ อาจเป็นที่แน่ใจได้ว่าระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นสามารถทำให้ทุกคนเท่าเทียมกัน ทำให้คนที่แข็งแรงและอ่อนแอ นั้นเสมอภาคกัน ไม่ว่าจะด้วยเรื่องของการเข้าถึงทรัพยากร การศึกษา การรักษาพยาบาล และสิทธิทางสังคมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวดที่ 3 สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย

ส่วนที่ 1 บททั่วไป

มาตรา 28 (การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพ)

บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในศาลได้

บุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวดนี้ได้โดยตรง หากการใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติรายละเอียดแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้แล้ว ให้ใช้สิทธิและเสรีภาพในเรื่องนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายได้บัญญัติ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และช่วยเหลือจากรัฐ ในการใช้สิทธิตามความในหมวดนี้

ส่วนที่ 2 (ความเสมอภาค)

มาตรา 30 (ความเสมอภาค)

บุคคลย่อมเสมอภาคกันในทางกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองซึ่งไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตราที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

ส่วนที่ 3 สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล

มาตราที่ 32 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้ แต่การลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือตามที่กฎหมายบัญญัติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามในวรรคนี้

การจับและการคุมขังบุคคล จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในกรณีที่มีการกระทำซึ่งกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง ผู้เสียหาย พนักงานอัยการ หรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหาย มีสิทธิร้องต่อศาลเพื่อสั่งให้ระงับหรือเพิกถอนการกระทำเช่นนั้น รวมทั้งกำหนดวิธีการตามสมควรหรือการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยก็ได้

มาตรา 37

บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการนับถือศาสนา นิิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติหรือปฏิบัติตามความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่พลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ในการใช้เสรีภาพตามวรรคหนึ่ง บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกระทำการใด ๆ อันเป็นการรอนสิทธิหรือเสียประโยชน์อันควรมิควรได้ เพราะเหตุที่ถือศาสนา นิิกายของศาสนา ลัทธินิยมในทางศาสนาหรือปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติพิธีกรรมทางความเชื่อแตกต่างจากบุคคลอื่น²

ดังที่ได้ยกตัวอย่างบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแต่ระบบการปกครองที่ให้ความสำคัญกับเรื่องของความเท่าเทียมกัน กับประสบกับปัญหาและการวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องของ “สิทธิมนุษยชน” และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์” อาจเป็นไปได้ว่ากฎหมายนั้น ใช้เป็นเพียงเครื่องมือเพื่อใช้กำกับควบคุมดูแลความสงบเรียบร้อยในรัฐ หรือแม้แต่กระทั่งการนับถือศาสนาที่ดี กลับไม่สามารถแก้ปัญหาที่แท้จริงของมนุษย์ได้เลยในปัจจุบันปัญหาเรื่องของความไม่เท่าเทียมกันในประเทศไทยปัจจัยพื้นฐานเกิดจากการยกระดับคุณภาพชีวิตของชนชั้นแรงงาน เกษตรกร ชนชั้นกลางในเมืองและต่างจังหวัด ที่ต้องการยกระดับตนเองเพื่อเข้าถึงสิทธิประโยชน์ทางทรัพยากร

²วิกิซอร์ซ,รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550(หมวดที่3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย),เข้าถึงเมื่อ19 มิถุนายน 2559,เข้าถึงได้จาก<https://th.m.wikisource.org/wiki/รวมทุกหมวด-วิกิซอร์ซ>.

ความมั่นคงทางการเงินและหน้าตาทางสังคม ดังนั้นการศึกษาจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือในการต่อสู้ทางชนชั้น (Class Struggle) การให้บุตรหลานได้รับการศึกษาที่ดีนั้นจึงถือเป็นหน้าที่ของผู้ปกครองที่ควรปฏิบัติ เริ่มจากการเรียนอย่างหนักหน่วง ในยุคที่การเข้าเรียนอนุบาลบางแห่งยังต้องมีการสอบแข่งขัน พ่อแม่ต่างตาดูหาเงิน ทำงานหนักเพื่อให้ลูกได้รับการศึกษาที่ดี เพราะเชื่อกันว่าหากบุตรหลานได้เข้าเรียนตาม โรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่ดี เมื่อสามารถสำเร็จการศึกษาแล้ว นั่นคือกรณีโอกาสที่มากกว่าที่จะได้เข้าถึง ทรัพยากร สวัสดิการทางสังคม การดูแลรักษาพยาบาล กลุ่มคนที่ถูกรบรพาทและหน้าตาทางสังคม แต่ความเชื่อเหล่านี้จะเป็นจริงได้นั้น ต้องอาศัยสถานะการเงินที่มั่นคงในครอบครัว ครอบครัวใดมีทรัพย์สินมากกว่านั้นหมายถึงหลักประกันที่บุตรหลานของตนเองสามารถเรียนได้จนสำเร็จการศึกษา แต่ความแตกต่างของรายได้จากการประกอบอาชีพในครัวเรือนที่มีความมั่นคงทางการเงินที่ต่ำกว่าทำให้มีเด็กบางส่วนที่ต้องออกจากระบบการศึกษาเพื่อมาช่วยครอบครัวทำงาน ประชากรในชั้นนี้ต้องทำงานที่หนักมากขึ้นเพื่อแลกกับรายได้ที่มาก จากความแตกต่างทางรายได้นี้ผลที่ได้คือความยากจนและด้อยโอกาสจะถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นและกลุ่มคนที่ถูกเรียกว่า “คนจน” ซึ่งมักจะต้องถูกบังคับให้สละเสรีภาพและผลประโยชน์ส่วนตัว เปลี่ยนมาเป็นความมั่นคงในระยะยาวของส่วนรวม และกลุ่มอภิสิทธิ์ชนหรือชนชั้นนำเช่นการเวนคืนที่ดินเพื่อก่อสร้าง โครงการคมนาคมหรือระบบสาธารณูปโภคของรัฐและเอกชนที่มีรัฐสนับสนุน ในกรณีนี้การเสียสละเพื่อส่วนรวมจึงเป็นเรื่องที่ปฏิเสธได้ยากในเมื่อสิ่งใดที่นำมาซึ่งผลประโยชน์ของคนหมู่มากสิ่งนั้นก็จะกลายเป็นสิ่งดีและมีคุณค่าและคุ้มที่จะเสียสละ แม้จะต้องทำให้คนจำนวนหนึ่งเสียผลประโยชน์อย่างมากก็ตาม

การตั้งสมมุติฐานในเรื่องของคุณค่ากลายเป็นการค้นหาคำหมายต่อสิ่งที่ชอบและไม่ชอบให้กับทุกอย่าง เพื่อที่เราจะได้มีเวลาคิดและตัดสินใจว่าสิ่งนี้จะนำสิ่งใดเข้ามาในชีวิตมนุษย์ เราจึงพร้อมตลอดเวลาที่จะคอยสอดส่องและตั้งคำถามต่อทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวและพิจารณาสิ่งสมมุติที่ตัวเองสร้างขึ้นจากปัจจัยต่างๆที่แวดล้อมอยู่รอบตัวพวกเขาว่าสิ่งใดที่จะเป็นประโยชน์หรือเป็นภัยต่อตัวเขาเอง หรือแม้แต่ทรัพย์สิน ชาติคู่แท้ของมนุษย์คือการแสดงออกจากตัวมนุษย์เอง การแสดงออกของมนุษย์ตามแนวคิดของกลุ่มลัทธิอัตนัย (Subjectivism) ถือว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมานั้นเกิดจากการตัดสินใจของตัวมนุษย์เองเป็นคนตัดสินใจ³ ดังเช่นบทสนทนาของของคามิน เลิศชัยประเสริฐ ที่ได้แสดงความคิดเห็นในรายการพื้นที่ชีวิต ซึ่งมีชื่อตอนว่า “ดี งาม จริง” ไว้ว่า “เวลาเรามองทุกอย่าง สมมุติว่าผมมองว่าคุณสวย แสดงว่าผมมีความไม่สวยอยู่ในใจ มาตรฐานของความไม่

³อิทธิพล ตั้งโฉลก, แนวทางการสอนและสร้างสรรค์กิจกรรมขั้นสูง(กรุงเทพฯ:บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด(มหาชน),2550), 114.

สวยบางอย่าง แสดงว่าถ้าเลยมาตรฐานนี้คุณสวย สมมุติว่าผมมองคุณเป็นคนไม่ดี แสดงว่าผมมีความดีบางอย่างอยู่ ถ้าเลยจากจุดนี้แสดงว่าคุณไม่ดี มันเป็น โครงสร้างทั่วไปของมนุษย์ เวลาคุณมองสิ่งนี้ว่าเป็นขาวเพราะอะไร เพราะคุณมีความเป็นคำอยู่ คุณรู้ว่าสีดำเป็นยังไง คุณถึงรู้ว่าขาวเป็นยังไง เรามองโลกทุกอย่างจากสิ่งที่มีอยู่ข้างใน แต่เราจะไม่เห็นข้างใน เราจะเห็นแต่ข้างนอกที่เราอง และนั่นเราก็คิดว่ามันคือถูกกับผิด ดีกับเลว แต่ไม่เคยคิดที่ไอ้ดำข้างในหรือ ไอ้ขาวข้างในมันจะผิดก็ได้” หากมองให้ลึกลงไป ในจิตใจมนุษย์ทุกคนล้วนอยากเป็นคนดี แต่ก็ใช้ว่าการที่คนหนึ่งคนจะเป็นคนดีนั้นจะเป็นกันได้ง่ายดาย เพราะ “การเป็นคนดีมันยากกว่าการพูดให้ดูว่าเป็นเราเป็นคนดี” การเป็นคนดีโดยเนื้อแท้และการถูกมองว่าเป็นคนดีนั้น มีหลายปัจจัยมาประกอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องครอบครัว คนรัก เพื่อนฝูง และสังคม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงจูงใจ และเป็นพลังผลักดันให้มนุษย์ผู้ไม่สมบูรณ์แบบ เป็นไปในสิ่งที่ตนเองคาดหวัง เพื่อการยอมรับนับถือจากสังคม บางคนทำเพราะต้องการเป็นที่รัก บางคนทำดีเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว บางคนทำดีเพราะมันเป็นเงื่อนไขของสังคม ถึงที่สุดแล้วมนุษย์ทุกคนล้วนมีจุดมุ่งหมายและมีความต้องการจากกระทำทั้งสิ้น และเมื่อเรามีความดีอยู่ในระดับหนึ่ง เราก็ใช้ความดีนั้นมาประหัดประหารกัน ทั้งทำลายฝ่ายตรงข้ามและสร้างความชอบธรรมให้กับตัวเอง เปรียบเทียบเปรียบเปรย อวดอูตริกันใหญ่โต และเราก็เถียงกับ บ้างก็ใช้เหตุผล อ้างความถูกต้องความชอบธรรม เราให้ความสำคัญกับชุดข้อมูลความจริงเพียงด้านเดียว มากจนเกินไป จนมองเห็นอีกฝ่ายนั้นคือค่าและค่าคือยกว่า อย่างเช่นกรณีของการรับประทานเนื้อสุนัข ในอีกสังคมหนึ่งที่มีการรับประทานสัตว์ชนิดนี้ นั่นเป็นเพราะพวกเขาผู้นั้นอยู่ในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมอย่าง ที่สังคมนั้นเป็นงานการกระทำในลักษณะเช่นนี้เป็นเรื่องปกติ ส่วนสังคมที่มีความผูกพันกับสุนัขในฐานะของสัตว์เลี้ยงที่มีไว้เป็นเพื่อน มักจะแสดงความสะเทือนใจเมื่อได้รับรู้เรื่องของการรับประทานสุนัข และแสดงทัศนคติออกมาด้วยความ โกรธแค้น บางคนกล่าวหาว่าเป็นการกระทำที่โหดร้าย ดังนั้นความแตกต่างทางการอบรมที่ต่างกัน การได้รับผลประโยชน์ต่างกัน มีวัฒนธรรมที่ต่างกัน คนอีกสังคมหนึ่งอาจตั้งคำถามแสดงความเห็นที่แตกต่างตามความเชื่อและความจริงของตนเอง ความไม่เท่าเทียมกันของสัตว์ที่เกิดขึ้นโดยมนุษย์ มีตั้งแต่การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ ความสมบูรณ์ถูกต้องตามลักษณะทางสายพันธุ์ การอุปโภคและบริโภค ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ความสวยงาม ค่านิยมความเป็นภัยต่อมนุษย์ ความเชื่อทางด้านพิธีกรรมและศาสนา มีสัตว์อยู่สองชนิดที่มีประวัติศาสตร์อยู่คู่กับมนุษย์มายาวนาน ชีวิตสุนัขและแมวทั้งที่อยู่ภายใต้การดูแลของมนุษย์ และที่ต้องใช้ชีวิตแบบจรจัด ในบางแง่มุมก็กลับคล้ายกับสะท้อนเรื่องราวในสังคมมนุษย์ ยกตัวอย่าง “แมวคำ” มีการบันทึกไว้ในวัฒนธรรมทางความเชื่อหลากหลายอารยะธรรม หรือในระดับท้องถิ่น เรื่องราวของแมวคำที่ถูกพูดถึงมากที่สุดนั้นคือการเป็นตัวแทนของสิ่งชั่วร้าย สิ่งไม่ดี นั่นก็เพราะสำหรับมนุษย์ความเชื่อเรื่องของสีดำนั้นมักถูกใช้เป็นสัญลักษณ์แทนความ ความ

น่ากลัว ความลึกกลับ ความเว้งว้าง ความเจ็บปวด ความเศร้า อำนาจ ความเข้มแข็ง จึงถือเป็นคราว
ช่วยของแมวที่มีสีดำ การตัดสินใจแมตัวหนึ่งมีสีที่โชคร้ายถึงแต่สิ่งที่ไม่ดี ถูกเหยียด โดยความเชื่อ
และเรื่องเล่า

เป็นที่รู้โดยทั่วกันว่าสังคมของมนุษย์เป็นสังคมของการต่อสู้ หนึ่งในนั้นคือการต่อสู้
ระหว่างชนชั้นของผู้กดขี่ และชนชั้นของผู้ถูกกดขี่ ดังเช่นผลงานภาพ The Shootings of May Third
ของโกย่า(Francisco de Paula Jose Goya y Lucientes) จิตรกรชาวสเปน ในเช้าวันที่ 3 พฤษภาคมที่
บริเวณเนินเขาปรินซิโอปีโอช่วงระหว่างปี ค.ศ.1798-1801 สเปนตกอยู่ภายใต้การยึดครองของ
ฝรั่งเศส ในขณะที่ประเทศได้แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย นั่นคือฝ่ายที่ต่อต้านฝรั่งเศส และฝ่ายที่
สนับสนุนให้ฝรั่งเศสปกครองต่อไป ในช่วงนั้นเกิดการลอบสังหารทหารฝรั่งเศสบ่อยครั้ง นาย
พล โจอาซิมมูราต(Joachim Murat) ประกาศไว้ว่าตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม เป็นต้นไปหากพบชาว
สเปนคนใดที่มีอาวุธปืนไว้ในครอบครองให้สามารถต่อสู้ป้องกันตัวได้ทันที แถลงการณ์นี้ทำให้
ชาวสเปนถูกวิสามัญฆาตกรรมไปประมาณ 400 คน โกย่าเดินถือตะเกียงขึ้นเขาเพื่อไปดูภาพของ
เพื่อนร่วมชาติของเขาถูกประหารชีวิตด้วยตาของตนเอง หลังจากนั้นอีก 6 ปี รัฐบาลสเปนได้ว่าจ้าง
ของให้วาดภาพเพื่อเฉลิมฉลองเอกราชของสเปนหลังจากที่พระเจ้า นโปเลียนถอนทัพกลับไปแล้ว
(กล่าวกันว่าโกย่ามีความชื่นชอบในการที่ฝรั่งเศสเข้ามาปกครองเพราะไม่ชอบความอ่อนแอและไร้
วินัยของผู้ปกครองสเปนในยุคนั้น)ด้วยเหตุนี้โกย่าต้องหาทางแสดงว่าตนเองใจออกห่างจากฝรั่งเศส
เพื่อให้ตนเองปลอดภัย จึงเสนอที่จะวาดภาพที่แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายของฝรั่งเศส และเมื่อ
รัฐบาลใหม่เห็นชอบโกย่าก็ได้รับเงินเดือนและค่าวัสดุในการวาดภาพภาพ The Shootings of May
Third ความสำเร็จในการวาดภาพนี้ทำให้เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นจิตรกรประจำราชสำนักอีกครั้ง
ก่อนจะอพยพไปอาศัยอยู่ที่ฝรั่งเศสราวจนวาระสุดท้ายของชีวิต⁴ ผลงานของโกย่าได้สะท้อนภาพ
ความรุนแรงที่มนุษย์ปฏิบัติต่อกัน ด้วยการเริ่มต้นจากการแบ่ง “พวกเขา” ออกจาก “พวกเรา” ภายใต้อคติพื้นฐานว่ากลุ่มของเราเหนือกว่ากลุ่มอื่น ในไม่ช้า “พวกเขา” จะถูกมองว่าต่ำต้อยด้อยค่าจนไม่
หลงเหลือความเป็นมนุษย์(Dehumanization) และต้องกำจัดให้สิ้นซากเมื่อเราเห็นว่าคนอื่นไม่ใช่
มนุษย์เหมือนกับเรา การที่จะใช้ความรุนแรงกับจึงกลายเป็นเรื่องธรรมดา ก่อนหน้าที่จะมีกฎหมาย
มนุษย์ใช้วิจารณ์ความที่ตนเองมีประจักษ์กับเป็นบรรทัดฐานตามสังคมนั้นๆหากมีบุคคลหรือกลุ่มใด

⁴สุทัศน์ ยกส้าน, ศิลปินอัจฉริยะ(กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์สารคดี ในนามบริษัทวิริยะธุรกิจ ,2552), 48-51.

⁵มธุรดา สุวรรณโพธิ์, จิตวิทยามวลชน (Mass psychology), เข้าถึงเมื่อ 23 กรกฎาคม2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.thaifamilylink>

ละเมียดลึกลับและเสรีภาพในการดำเนินชีวิตอันเป็นปกติสุขในสังคมแล้ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้อง
ใช้วิธีการลงโทษอย่างรุนแรง เมื่อเวลาล่วงเลยผ่านยุคผ่านสมัยจากชุมชนกลายมาเป็นเมืองจากเมือง
กลายมาเป็นประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรและความซับซ้อนของปัญหา จึงได้
เกิดการพัฒนามาเป็นตัวกฎหมายที่จะต้องมีการบัญญัติไว้ให้เป็นที่รับรู้โดยทั่วกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้
การล้างแค้นที่เกิดจากอารมณ์มาเป็นใช้หลักมนุษยธรรมและหลักการของเหตุผลในการพิจารณา
โทษแทน ในประเด็นนี้ศีลธรรมทั้งหมดที่มนุษย์มีนั้นมันไม่ได้ทำให้มนุษย์เราแตกต่างหรือดีไปกว่า
ญาติพี่น้องเลย ย่อมหมายความว่าคนหนึ่งคนมีสิทธิ์ที่จะตัดสินแทนคนอื่นได้ด้วยความสามารถ
ที่มาจากเหตุผลของตัวเองเขาจึงมีสิทธิ์ที่จะลงโทษ ดำทอ ประณามสาปแช่ง คุมขังและมีสิทธิ์ที่จะ
ทำร้าย หรือสังหาร ราวกับว่าคนเหล่านั้นไม่หลงเหลือความเป็นมนุษย์อยู่เลย จึงยืนยันได้ว่ามนุษย์
นั้นชอบที่จะกำหนดคุณค่าให้กับสิ่งต่างๆ เช่นการกระทำใดที่สามารถนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยต่อ
ทรัพย์สินและตัวของเขาเองสิ่งนั้นจะเรียกว่าความชั่ว และในทางกลับกันหากการกระทำใดที่
สามารถนำมาซึ่งผลประโยชน์และความปลอดภัยได้ในระดับบุคคลสิ่งนั้นจะเรียกว่าความดี

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานจิตรกรรมมีลักษณะเป็น 2 มิติ และ 3 มิติในด้านรูปภาพ (ส่วนมิติที่ 4 ในผลงาน
จิตรกรรมนั้นคือ เวลา (Time) และความเคลื่อนไหว (Movement) ความหมายของมิติในทาง
ทัศนศิลป์ 2 มิติหมายถึง สิ่งที่ทำให้ภาพมีความตื้น ลึก หนา บาง ตามสภาพความเป็นจริงจากการ
มองเห็นและจับต้องได้ ซึ่งสามารถแบ่งส่วนประกอบของมิติได้ดังนี้ จุด (point) เส้น (line) รูปร่าง
(shape) รูปทรง (form) ในด้านรูปภาพการรับรู้มิติที่เกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นจาก มิติของสี (color) มิติที่เกิด
จากแสงเงา (light and shadow) มิติที่เกิดจากพื้นที่ว่าง (space) มิติที่เกิดจากการบดบังกันหรือซ้อน
กัน (overlap) มิติที่เกิดจากความแตกต่างกันของขนาด (different sizes) มิติที่เกิดจากเส้นและจุดรวม
สายตา (perspective)

ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี 1970 ศิลปะในรูปแบบอินสตอลเลชันหรือศิลปะจัดวาง
(installation art) เป็นที่ได้รับความนิยมมากในวงการศิลปะในยุคนี้ ด้วยวิธีการสร้างสรรค์ไม่มี
รูปแบบวิธีการที่ตายตัว มีความเปิดกว้างกับการสร้างสรรค์ของผลงานทั้งตัววัสดุและรูปแบบและ
การให้ความสำคัญกับภาพรวมของพื้นที่ ผลงานที่สร้างขึ้นจะไม่ประดับประดาเพื่อให้เกิดความงาม
ทางทัศนธาตุ (Visual Element) แต่เป็นการสร้างพื้นที่โดยรอบให้เกิดความหมายแบบใหม่ๆ ตรงนี้
เองทำให้การติดตั้งผลงานในการแสดงนิทรรศการแต่ละครั้ง ต้องมีการออกแบบการใช้พื้นที่ทำให้
เกิดประโยชน์และเหมาะสมมากที่สุด พื้นที่ว่าง (Space) และบริบท (Context) ต่างๆควรเป็นโจทย์ที่
สำคัญที่ศิลปินต้องแก้ ไม่ว่าจะศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบใดก็ตาม ควรคำนึงถึงการจัดวาง

ลงในพื้นที่ด้วย บทบาทการทำงานของศิลปินจึงมิใช่ลักษณะเดิมๆที่มุ่งแต่ตัวงานอยู่เพียงอย่างเดียว แต่ควรเปิดโอกาสให้ผลงานได้รับใช้บริบทของพื้นที่นั้นๆไม่ว่าจะติดตั้งในพื้นที่ส่วนตัว (Private Space) หรือพื้นที่สาธารณะ (Public Space) ก็ตาม⁶

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในชุดวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อ้างอิงแนวคิดการทำงานศิลปะ ผลงานของกลุ่มอินสตรูเมนทัลลิสม์ (Instrumentalism) ซึ่งมีความคิดว่า “ศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด” หรือ “ศิลปะเป็นภาษาแห่งความหมาย”⁷ เป็นเครื่องมือของการสื่อสาร มีเรื่องราวและความหมายที่เกี่ยวกับชีวิต สังคมและโลก การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาในวงการจิตรกรรมเกิดขึ้นด้วยสาเหตุหลายประการ ทั้งนี้การมีข้อจำกัดอาจเป็นตัวกระตุ้นจนทำให้สิ่งๆนั้นไม่สามารถพัฒนาตัวมันเองได้ และในขณะเดียวกันก็อาจเป็นตัวกระตุ้นอย่างดีจนสามารถพัฒนาตัวเองจนนำไปสู่สิ่งใหม่ได้ ในปี ค.ศ.1839 ได้มีการคิดค้นกล้องถ่ายภาพขึ้นโดยชาวฝรั่งเศส ดาแกร์ (Louis Jacques Mande Daguerre ค.ศ.1789-1851) จากสิ่งประดิษฐ์ชิ้นนี้ทำให้การวาดภาพคนเหมือนเริ่มเสื่อมความนิยม และการที่จิตรกรเริ่มเปลี่ยนทัศนคติการสร้างสรรคผลงานจากเดิมที่นิยมการวาดภาพทางประวัติศาสตร์ซึ่งมักจะถูกให้คุณค่ามากกว่าการวาดภาพทิวทัศน์หรือภาพหุ่นนิ่ง เริ่มไปสนใจการสร้างงานที่เป็นไปตามสภาพความจริงจากธรรมชาติและสังคมแทน ด้วยความต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานที่นอกเหนือจากความคิดฝันที่เกินความจริง จนเกิดเป็นกลุ่มลัทธิ “เรียลลิสม์ หรือสังนิยม” (Realism) เริ่มก่อตัวขึ้นในประเทศฝรั่งเศสในช่วงปี ค.ศ.1850-1990 โดยมีแนวคิดในการสร้างสรรค์ดังนี้

1. สร้างงานตามสภาพความเป็นจริง มีการออกไปวาดภาพภายนอกห้องทำงาน
2. เชื่อว่าความงามมีอยู่ทั่วไปทุกหนทุกแห่ง แม้จะเป็นที่ๆสกปรกที่สุด จนถึงชีวิตคนจนที่ดูไร้ค่า โดยที่ไม่ต้องจำกัดเรื่องราวเท่ากับเป็นการยอมรับสภาพความจริงทั่วไป
3. ยอมรับยอมรับแนวทางการค้นคว้าแบบวิทยาศาสตร์ที่มุ่งเน้นการค้นคว้าหาความจริงที่พิสูจน์ได้จิตรกรคนสำคัญของกลุ่มสังนิยมได้แก่ กูร์เบ (Courbet ค.ศ.1819-1877) มีเล (Jean Francois Millet ค.ศ.1814-1875) โดมีเย (Honore' Daumier ค.ศ. 1808-1879) ฯลฯ⁸

⁶ สุริยะ ฉายะเจริญ, การติดตั้งผลงานในศิลปะร่วมสมัยไทย, เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2558, เข้าถึงได้จาก <http://jumpsuri.blogspot.com/2009/03/blog-post.html>

⁷ อธิพิณ ตั้งโลก, แนวทางการสอนและสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง (กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน), 2550), 80.

⁸ กัจจกร สุนพงษ์ศรี, ศิลปะสมัยใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), 16.

ทั้งรูปแบบและแนวคิดของสำนันิยมมีลักษณะแบบธรรมชาตินิยม (Naturalism) ในแง่ของความเป็นภววิสัยและความเป็นธรรมดาสามัญโดยไม่ปรุงแต่งให้เกิดความสว่างตามแบบคตินิยมคลาสสิก นอกจากนี้แนวคิดแบบวิทยาศาสตร์สังคมและปฏิฐานนิยม (Positivism) ของโอกุสต์กังต์ (Auguste Comte) และปรัชญาประสบการณ์นิยม (Empiricism) มีอิทธิพลอย่างสูงต่อแนวทางสำนันิยม ในที่นี้สำนันิยมจึงมีนัยความหมายของการนำเสนอความจริง (Truth) ซึ่งเป็นแนวคิดทางปรัชญามากกว่ารูปแบบที่เหมือนจริง ซึ่งการนำเสนอความจริงตามทรรศนะนี้มีฐานความเชื่อว่าศิลปะต้องเป็นกระจกสะท้อนสังคมอย่างซื่อสัตย์ตรงไปตรงมา⁹

แนวคิดการสร้างสรรคผลงานศิลปะในรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้นมามากมาย แต่ก็มิลิปินจำนวนไม่น้อยที่ยังคงยึดมั่นตามรูปแบบฉบับเดิมที่เคยทำมาในอดีต การเข้าถึงความจริงหรือ “สำนัธรรม” ของแต่ละกลุ่มหรือลัทธิต่างมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน ดังนั้นกลุ่มศิลปินที่อ้างคำว่าสำนันิยมหรือเรียลลิสม์ (Realism) ในการค้นหาความจริงจึงใช้ประเด็นของการแสดงสิ่งที่ธรรมดาหรือความอัปลักษณ์มาเป็นประเด็นในการแสดงออกของผลงานเช่นสภาพความเป็นจริงของสังคม ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนจนและคนรวย ความเป็นคนธรรมดาของนักบวช เป็นต้น ในทางปฏิบัตินั้นความหมายของคำว่า “เหมือนจริง” มีความสัมพันธ์กับคำว่า “ธรรมชาตินิยม” ก็จะมีความหมายที่ใช้เรียกสิ่งที่ตรงกันข้ามกับคำว่า “รูปแบบที่ทำกันซ้ำซาก” ดังเช่นผลงานประติมากรรมของกรีกในยุคคลาสสิกในช่วงระยะเวลาราวคริสต์ศตวรรษที่ 19 คำว่า “โซเชี่ยล” หรือ “สังคม” (Social) นำมารวมอยู่ด้วยเป็นจึงกลายเป็นกลุ่มลัทธิสังคมนิยมสังคมนิยม (Social Realism) มีความหมายถึงความเป็นจริงในการประจักษ์ เน้นเฉพาะถึงเรื่องการเรียนรู้ทางการเมืองหรือสังคมตามอุดมการณ์แบบลัทธิสังคมนิยม เป็นผลงานที่มีแนวโน้มทาง “โซเชี่ยลเรียลลิสต์” (Social realist) ต่อมาคำนี้ใช้เรียกผลงานที่แสดงออกในเงื่อนไขทางการเมืองโดยตรง มีแนวโน้มแสดงออกเกี่ยวกับสังคมอย่างรุนแรง มีความเป็นสังคมนิยมทางด้านเนื้อหา เช่น การกดขี่ขูดรีด ความแตกต่างทางชนชั้น การต่อต้านอำนาจเผด็จการ ฯลฯ คำว่าสังคมนิยมสังคมนิยม หรือสำนันิยมแนวสังคมนิยม เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1945 ใช้เป็นทางการครั้งแรกเพื่อใช้เรียกผลงานของกุตตูโซ (Guttuso) คำนี้แสดงความหมายเด่นชัดถึงอุดมการณ์ทางการเมืองแบบสังคมนิยม มีทฤษฎีการพิจารณาและการทำงานตามหลักสุนทรียศาสตร์ของลัทธิมาร์กซิสต์ (Marxist Aesthetic) มีทั้งกลุ่มที่อยู่ในประเทศสังคมนิยมและทุนนิยม โดยมีจุดประสงค์อยู่ที่เพื่อ “เพื่อประชาชน” ซึ่งได้แก่นชนชั้นกรรมกร ชาวนา และคนยากจน ทั้งนี้การ

⁹สรรเสริญ สันติวงศ์วิจิตร, “ในฐานะที่เป็นจุดเปลี่ยนจากศิลปะเหมือนจริงมาสู่นามธรรมเรขาคณิตในศิลปะสมัยใหม่” (โครงการวิจัย หมวดวิชาทัศนศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555), 40.

แสดงออกทางความคิดที่แสดงความจริงต่างออกไปจากพวกอนาธิปไตย (Anarchist) หรือพวกคาตาที่ไม่มีความคิดในทางรับผิชอบต่อสังคม รวมไปถึงพวกศิลปินอนูร์กษนิยมในอดีต ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานตามแนวคิดนี้เป็นที่รู้จักในค่ายของเสรีประชาธิปไตยได้แก่ กุตตูโซ จิตรกรอิตาลี (Renato Guttuso ค.ศ. 1912-1988) โอโรสโก จิตรกรเม็กซิกัน (Jose' Clemye' Orozco ค.ศ. 1883-1949) และซิเกอิโรส จิตรกรเม็กซิกัน (David Alfaro Siqueiros ค.ศ. 1898-1975) เป็นต้น¹⁰

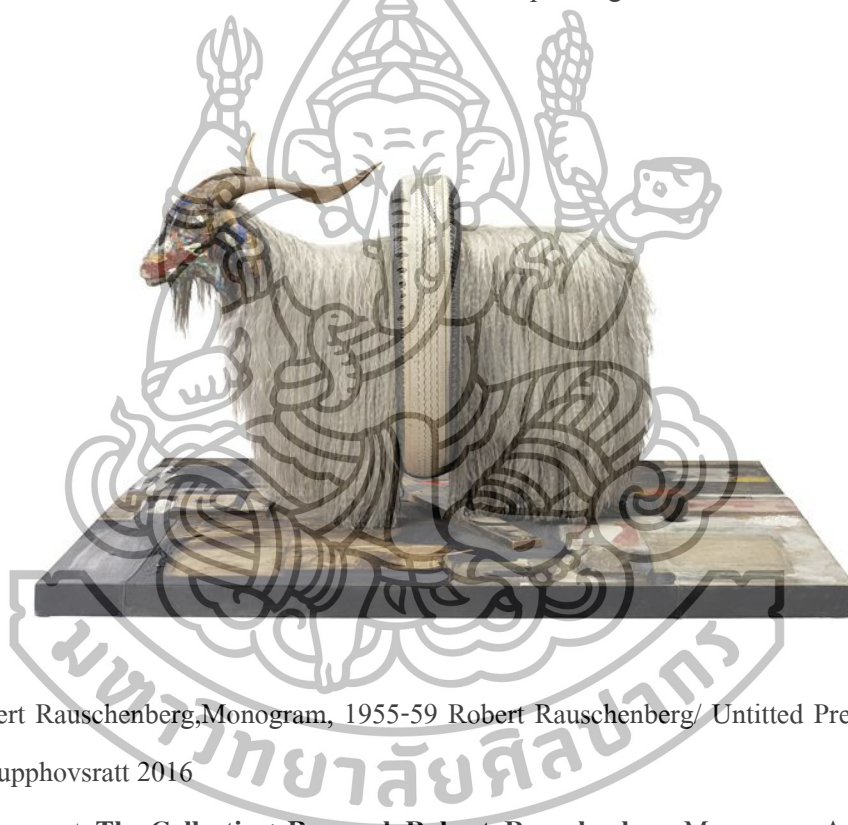
จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1960 ได้เกิดกลุ่ม “นิวเรียลลิสม์” หรือ สังคมนิยมใหม่ (New Realism) โดยมี ปีแอร์ เรสตานี (Pierre Restany) กับกลุ่มของ อีฟ แคลง (Yves Klein) โดยมีจุดประสงค์ในเรื่องการพิทักษ์รักษาศิลปะของสำนักปารีส ไม่ให้โน้มเอียงไปในแนวอิทธิพลใหม่ๆ จากศิลปะพ็อพ อาร์ตของอเมริกา เหตุที่ใช้คำว่า “นิว” (New = ใหม่) เพราะว่ามี การเสนอความบริสุทธิ์และความง่ายซึ่งแนบสนิทอยู่กับส่วนต่างๆ ของสังคมนิยม เรสตานีกล่าวว่า “ลัทธินิวเรียลลิสม์ เป็นเครื่องบอกสังคมนิยมทางสังคมศาสตร์ โดยปราศจากความตั้งใจจะลึกลับใดๆ ทั้งสิ้น”¹¹ ในช่วงศตวรรษที่ 20 การหลุดออกจากข้อจำกัดในผลงานศิลปะ 2 มิติ (รวมทั้งศิลปะในแขนงต่างๆ) มีให้เห็นได้อย่างต่อเนื่อง รูปแบบการพัฒนาจากเดิมที่เป็นการใช้กระดาษ ผ้าใบ ผนัง หรือกำแพง การหลุดออกจากข้อจำกัดในผลงานศิลปะ 2 มิติ (รวมทั้งศิลปะในแขนงต่างๆ) การเปลี่ยนแปลงในวงการจิตรกรรมเกิดขึ้นด้วยสาเหตุหลายประการ

ในช่วงระยะเวลาในปี ค.ศ. 1995 โรเบิร์ต ราเชนเบิร์ก (Robert Rauschenberg) ศิลปินคนสำคัญของกลุ่มพ็อพอาร์ตอเมริกา เขาได้ใช้วิธีการบางอย่างที่เป็นการทำลายประเพณีการสร้างสรรค์ภาพที่จำกัดอยู่เพียงแคภายในกรอบสี่เหลี่ยมของผืนผ้าใบ เขานำเสนอเงื่อนไขของศิลปะแนวใหม่ขึ้นคือสร้างศิลปะจากสิ่งที่เป็นอยู่ทั่วไปในกระบวนการสร้างสรรค์จิตรกรรมลงตาแบบดั้งเดิม เป็นสื่อที่ไร้ร่องรับในกระบวนการสร้างสรรค์จิตรกรรมลงตาแบบดั้งเดิม เนื่องจากแนวคิดและเจตนาของตัวศิลปินเองที่ต้องการใช้ตัวของวัตถุจริงที่มีทั้งมวลและปริมาตรแบบ 3 มิติ นำมาประกอบผสมกับการพิมพ์ หรือการใช้สีระบายลงบนตัววัสดุกลายเป็นจิตรกรรมเทคนิคผสม (Mixed Media Painting) พัฒนาการของงานจิตรกรรมที่ต้องการสร้างสรรค์ให้มีความแตกต่างจากการนำเสนอแบบธรรมเนียมปฏิบัตินอกเหนือจากการนำวัสดุมาติดลงบนชิ้นงาน การสร้างมวล ปริมาตร และมีมิติให้มีความเป็นไปได้ในทางสร้างสรรค์และแนวความคิดมากขึ้นเป็น “จิตรกรรม

¹⁰ กัจกร สุนพงษ์ศรี, ศิลปะสมัยใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), 388-389.

¹¹ กัจกร สุนพงษ์ศรี, ศิลปะสมัยใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 3 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554), 517.

ผสม(Combine Painting) การสร้างสรรค์ผลงานวิถยานิพนธ์ในครั้งนี้ต้องการที่อยากจะนำเอาจิตรศิลป์สองประเภท นั่นคือ จิตรกรรม และประติมากรรม นำมาผสมผสานใช้สีที่เป็นภาษาของจิตรกรรม เป็นผลงานที่จะต้องติดตั้งในพื้นที่จัดแสดงเพื่อเชื่อมคนดู และผลงานศิลปะให้สัมพันธ์กับพื้นที่จัดวางไม่ว่าจะเป็นการติดตั้งในพื้นที่อาคารแสดงนิทรรศการศิลปะ อาคารสถานที่ในส่วนของคนหรือส่วนบุคคล ความสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานประเภทนี้คือการให้ความสำคัญกับประสบการณ์ร่วมกับผู้ชมด้วยการเลือกสื่อสร้างสรรค์ผลงาน การใช้สื่อเทคโนโลยี และปริมาตรที่เป็นภาษาของประติมากรรม จนเกิดเป็น“จิตรกรรมจัดวาง” (painting installation)

ภาพที่ 1 Robert Rauschenberg, Monogram, 1955-59 Robert Rauschenberg/ Untitled Press, Inc. / Bildupphovsrett 2016

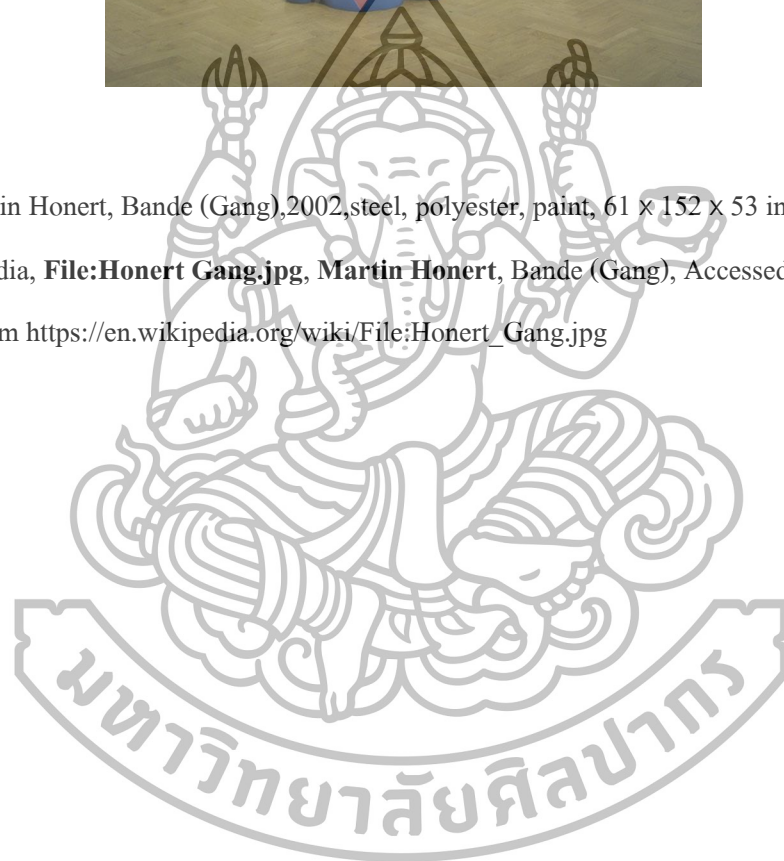
ที่มา: Modernamuseet, **The Collection**>Research Robert, Rauschenberg, Monogram, Accessed July 2, 2016, Available from <http://www.modernamuseet.se/en/Moderna-Museet/About/Research/Robert-Rauschenberg/>

ภาพที่ 2 Martin Honert, Bande (Gang),2002,steel, polyester, paint, 61 x 152 x 53 inches.

ที่มา: Wikipedia, **File:Honert Gang.jpg**, Martin Honert, Bande (Gang), Accessed July 2, 2016,

Available from https://en.wikipedia.org/wiki/File:Honert_Gang.jpg

บทที่ 3 วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

การมองและการทำความเข้าใจในเรื่องของมิติและระนาบ เวลาเรามองหรือจดจำภาพอะไรสิ่งๆที่ปรากฏและบันทึกจะมากในลักษณะของภาพ 2 มิติทั้งภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว ส่วนการรับรู้ใน 3 มิติเกิดจากการสัมผัสและการมองเห็น หลังจากพิจารณาการสร้างมิติในผลงานจิตรกรรมเรามองเห็น มิติ ระยะ ความลึกได้จากระนาบ 2 มิติเท่านั้น จากข้อจำกัดนี้ทำให้เกิดการสร้างสรรคต่อยอดจากองค์ความรู้เดิมนั่นคือ การนำระนาบ 2 มิติที่เกิดจากการออกแบบ โดยนำแต่ละชิ้นส่วนมาประกอบเป็นรูปร่างของวัตถุหรือสิ่งมีชีวิตโดยใช้หลักการเดียวกับการเขียนแบบภาพฉาย (Orthographic views) เป็นภาพที่แสดงรายละเอียดของชิ้นงานที่ประกอบด้วยด้านหน้าด้านข้างและด้านบนซึ่งแต่ละด้านจะแยกจากกันอย่างอิสระแต่มีความสัมพันธ์ในลักษณะขององค์ประกอบของชิ้นงานด้วยการถอดระนาบของแต่ละชิ้นส่วนในร่างกายออกเป็นมุมต่างๆ ซึ่งบนแผ่นระนาบ 2 มิติแบ่งเป็น 3 ด้านคือด้านหน้าด้านข้างและด้านบนส่วนการสร้างค่าน้ำหนักนั้นได้มีการระบายสีเพื่อให้เกิดการลวงตาและรับรู้ได้ถึงปริมาตร นำแต่ละชิ้นส่วนมาประกอบต่อกัน ทำให้ระนาบนั้นไม่ได้มองได้เพียงแบบด้านเดียว ภาพที่ปรากฏจึงคล้ายกับงานประติมากรรม แต่รูปทรงและการสร้างค่าน้ำหนักแสงเงาเกิดจากการระบายด้วยเทคนิคจิตรกรรม

ขั้นตอนการศึกษา

1. ขั้นตอนการสังเคราะห์ข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

1.1 ด้านแนวคิดที่ต้องการแสดงออกถึงความไม่เท่าเทียมกัน ทั้งทางด้านกายภาพและด้านจิตใจ ในด้านกายภาพแสดงถึงภาพของการเผชิญหน้ากันของตัวละครในผลงาน การติดตั้งให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำกัน และแสดงถึงกิริยาท่าทางของตัวละครที่เป็นสัตว์ของผลงานแต่ละชุดในลักษณะการแสดงออกเช่น การมีอำนาจ การต่อต้าน โกรธ กังวล กลัว คุร้าย เจ้าเล่ห์สงบนิ่ง และเหยียดหยาม

1.2 ด้านรูปแบบ ผลงานที่สร้างจากแผ่นไม้อัด ซึ่งวัสดุที่จะนำมาใช้สร้างผลงานเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับแนวความคิดที่ข้าพเจ้าได้ทำการถอดระนาบของแต่ละชิ้นส่วนในร่างกายหรือสิ่งของวัตถุออกเป็นมุมต่างๆบนแผ่นระนาบ 2 มิติแบ่งเป็น 3 ด้านคือด้านหน้าด้านข้างและด้านบน เวลาเรามองหรือจดจำภาพอะไรสิ่งๆที่ปรากฏและบันทึกจะมากในลักษณะของภาพ 2 มิติ ส่วนการรับรู้

ได้ถึงปริมาตรกับระยะเกิดจากการสัมผัสและความต่างกันของของวลีของวัตถุเป็นการรับรู้แบบ 3 มิติ ส่วนการสร้างค่าน้ำหนักนั้น ได้มีการระบายสีเพื่อให้เกิดการลวงตาและรับรู้ถึงปริมาตร การพิจารณาภาพถ่ายของผลงานจิตรกรรมนั้นเรามองเห็น มิติ ระยะ ความลึกได้จากระนาบ 2 มิติ เท่านั้น จากข้อจำกัดนี้ทำให้เกิดการสร้างสรรค์แต่ไม่ได้เป็นการสร้างสิ่งใหม่ เป็นการนำเอาระนาบ 2 มิติที่เกิดจากการออกแบบแต่ละชิ้นส่วนนำมาประกอบเป็นรูปร่างของวัตถุหรือสิ่งมีชีวิตโดยใช้หลักการเดียวกับการเขียนภาพฉาย (Orthographic views) กับรูปแบบการประกอบต่อกัน โดยได้แรงบันดาลใจมาจาก 3D-Animals-Puzzles (ภาพที่ 3 และภาพที่ 4) โดยการศึกษาแต่ละชิ้นส่วน ทำให้เมื่อประกอบต่อชิ้นส่วนระนาบผลที่ได้นั้นคล้ายกับงานประติมากรรม แต่การสร้างค่าน้ำหนักแสงเงาเกิดจากการระบายด้วยเทคนิคจิตรกรรม

ภาพที่ 3 3D Animals Puzzle/3D Puzzle

ที่มา: Sz wholesale.com, Wholesale 3d Animal Puzzle/3D Puzzle from China , Accessed November 26, 2015, Available

from <http://www.sz-wholesale.com/p/3D-Puzzle-Animal/3D-Animals-Puzzles---3D-Puzzles-164363.html>

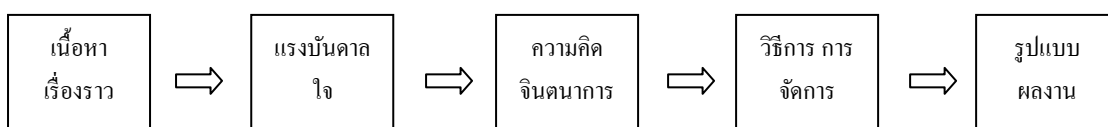
ภาพที่ 4 Model 3D puzzle, 3D Premier League Puzzle Stadium Model

ที่มา : เฟซบุ๊ก, 3D Premier League Puzzle Stadium Model, เข้าถึงเมื่อ 26 เมษายน 2058, เข้าถึงได้

จาก <https://www.facebook.com/model3dpuzzle/photos/a.317325708408561.1073741837.299912946816504/701547873319674/?type=3&theater>

ในช่วงศตวรรษที่20 การหลุดออกจากข้อจำกัดในผลงานศิลปะ2มิติ(รวมทั้งศิลปะในแขนงต่างๆ) มิให้เห็นได้อย่างต่อเนื่อง รูปแบบการพัฒนา จากเดิมที่เป็นการใช้กระดาษ ผ้าใบ ผนังหรือกำแพง เป็นสื่อที่ผู้รองรับในกระบวนการสร้างสรรค์จิตรกรรม แต่เนื่องจากแนวคิดและเจตนาของตัวศิลปินเองกลับใช้ตัวของวัตถุจริงที่มีทั้งมวลและปริมาตรแบบ3มิติ นำมาประกอบผสมกับการพิมพ์ หรือการใช้สีระบายลงบนตัววัสดุแทน เป็นจิตรกรรมเทคนิคผสม(Mixed Media Painting) พัฒนาการของงานจิตรกรรมที่ต้องการสร้างสรรค์ให้มีความแตกต่างจากการนำเสนอแบบธรรมเนียมปฏิบัตินอกเหนือจากการนำวัสดุมาคิดลงบนชิ้นงาน การสร้างมวล ปริมาตร และมิติให้มีความเป็นไปได้ในทางสร้างสรรค์และแนวความคิดมากขึ้นเป็นการบ่งบอกถึงเจตนาของศิลปินที่ต้องการนำเอาจิตรศิลป์สองประเภท นั่นคือ จิตรกรรม และ ประติมากรรม นำมาผสมผสานใช้สีที่เป็นภาษาของจิตรกรรม และปริมาตรที่เป็นภาษาของประติมากรรมนั้นคือการนำภาษา2มิติของจิตรกรรม และภาษา3มิติของประติมากรรมนำมาผสมกันจนเกิดเป็น “จิตรกรรมผสม(Combine Painting)จากนั้นงานจิตรกรรมได้มีการพัฒนาเทคนิคและวิธีการในการสร้างสรรค์มากขึ้นกลายเป็น “จิตรกรรมจัดวาง” (painting installation)เป็นผลงานที่จะต้องติดตั้งในพื้นที่จัดแสดงเพื่อเชื่อมคนดูกับผลงานศิลปะให้สัมพันธ์กันราวกลับว่าเป็นส่วนหนึ่งกับผลงานของศิลปิน และการจัดวางติดตั้งนั้นยังคงต้องคำนึงถึงตำแหน่ง ปริมาณ และจังหวะให้สัมพันธ์กับพื้นที่

1.3 ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าเริ่มต้นจากการติดตามข้อมูลข่าวสารในทุกเรื่อง ทำให้พบว่าบางข้อมูลและข่าวสารนั้นซ้อนหรือเผยแพร่ของความไม่เท่าเทียมกัน เราจะพบการเปรียบเทียบ มีเหนือกว่า ด้อยกว่า ในบริบทต่างๆทำให้เห็นว่ามนุษย์นั้นชื่นชอบการจัดลำดับในทุกเรื่องเพื่อหาสิ่งดี สิ่งเลว และความจริงในสิ่งที่พวกเขาสนใจใคร่รู้ วิธีคิดจึงเป็นในลักษณะของการคิดแบบเป็นถ้อยคำแล้วจึงค่อยพัฒนาเป็นภาพถ่ายในภายหลัง ชุดข้อมูลพวกนี้ก่อเกิดเป็นแรงบันดาลใจ เกิดจินตนาการ เกิดความคิดในการกำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์ผลงาน (ภาพที่5)

ภาพที่5 ภาพแผนภูมิแสดงขั้นตอนของลำดับที่มาของการสร้างสรรค์ได้แก่เนื้อหาเรื่องราว แรงบันดาลใจ ความคิดจินตนาการวิธีการจัดการ รูปแบบของผลงาน

ในด้านของผลงานเริ่มต้นจากการกำหนดตัวละครที่เป็นชิ้นผลงาน จำนวนชิ้นงานในผลงานหนึ่งชุด และความเป็นไปได้ในการติดตั้งทั้งพื้นที่ภายในห้องนิทรรศการและพื้นที่สาธารณะ นั่นก็เพราะความชัดเจนในการสื่อสารออกไปนั้นสำคัญมาก ต้องทำให้ชุดความรู้หรือความคิดบางอย่างที่มีความซับซ้อนนั้นออกมาให้ดูเข้าใจโดยไม่ต้องตีความหมายโดยใช้เวลานาน การใช้ภาพของสิ่งมีชีวิตเป็นจุดดึงดูดความสนใจเพื่อให้รับรู้สารในเบื้องต้น และมากพอที่จะทำให้ผู้ชมนั้นได้เกิดจินตนาการหรือคำถามว่ามันคืออะไร เป็นเรื่องเป็นประเด็นของความไม่เท่าเทียมกันในด้านไหน ในส่วนการทำความเข้าใจที่เหลือเกิดจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ชมที่จะคิดว่าผลงานที่อยู่ตรงหน้านั้นเชื่อมโยงกับความเป็นจริงของเรื่องนั้นในมุมมองไหน ฉะนั้นการแสดงผลของผลงานจึงอยู่ที่การกำหนดเนื้อหา รูปแบบ และเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ (ภาพที่6)

ภาพที่6 ภาพแผนภูมิแสดงการสร้างสรรค

ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงาน

ในการการสร้างสรรคผลงานครั้งนี้มีความสนใจผลงานศิลปะจัดวาง ด้วยวิธีการสร้างสรรค์ไม่มีรูปแบบวิธีการที่ตายตัว มีความเปิดกว้างกับการสร้างสรรค์ของผลงานทั้งตัววัสดุและรูปแบบ จากการค้นคว้าทดลองเพื่อให้ผลงานจิตรกรรมหลุดพ้นจากกรอบของภาพการสร้างสรรค์ งานจิตรกรรมจากเดิมมีลักษณะ 2 ขั้วเข้าจึงขอนำผลงานวิทยานิพนธ์ (ภาพที่7) มาเป็นตัวอย่างในการนำการพัฒนาผลงานที่มีรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมจัดวางโดยได้นำแรงบันดาลใจมาเปรียบเทียบวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการสื่อสารในด้านของภาพที่ปรากฏในประเด็นเนื้อหาของความไม่เท่าเทียมที่ปรากฏขึ้นในสังคม

ภาพที่ 7 ผลงานสร้างสรรค์ชุดวิทยานิพนธ์

ผลงานชุดนี้นำเสนอผลงานผ่านทัศนคติส่วนตัว เพื่อต้องการตั้งคำถามถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ว่าเรวัตักันที่ตรงไหนใช่เกณฑ์อะไรเป็นมาตรฐาน หากวัตักันที่การกระทำ คำพูด ความรู้ หรือศักดิ์ศรี ใครที่มีอะไรมากกว่า คนผู้นั้นควรถูกให้ค่าของความเป็นมนุษย์ที่มากกว่า องค์กร ที่ให้ความสำคัญในหลักการของศีลธรรม และจริยธรรมนั้นคือองค์กรศาสนา กฎหมายและระบบการปกครอง ที่พยายามทำให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขโดยการผลิตเงื่อนไข ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานทางจริยธรรม ที่กำหนดให้การกระทำเหล่านี้เป็นความดีที่เป็นไปตามเงื่อนไขสากลในสังคมนั้นๆ แต่ในความจริงเรื่องที่เราใช้ดูถูก ถากถาง และเหยียดหยามกันมาจากสาเหตุที่ได้ยกตัวอย่างไว้ เพียงแค่เรามองกันคนละมุมหรือเลือกที่จะมองความจริงเฉพาะที่ตัวเองคิดว่าถูกใจไม่ได้เป็นการมองในทุกมิติของเรื่องนั้น เราก็จะใช้เพียงแค่มาตรฐานที่เรามีตัดสินความจริงในทุกเรื่องที่เราชอบและไม่ชอบ จึงได้ทำการหาข้อมูลจากข่าวสารภายในประเทศเพื่อทำการเปรียบเทียบข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาของข่าว (ภาพที่ 8) ทำให้พบว่าต้นตอของปัญหาเกิดจากความจริงถูกตกแต่งด้วยข้อมูลในเชิงทฤษฎี การวิเคราะห์ และการเลือกรับรู้ความจริง ตามที่ทุกคนจะคำนึงได้ว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ทำให้ได้รับและสูญเสียผลประโยชน์ได้มากน้อยแค่ไหน หากนำมาซึ่งเกียรติ และความมั่งคั่ง สิ่งนั้นจะถูกเรียกว่าความดี และในทางตรงกันข้ามหากสิ่งนั้นทำให้เสื่อมเสียเกียรติและความมั่งคั่งสิ่งนั้นจะถูกเรียกว่าความชั่วร้าย

ภาพที่ 8 ประเด็นจากกิจกรรม bike for dad
ที่มา :เฟซบุ๊ก, Drama-addict,อันนี้เป็นประเด็นจากกิจกรรม bike for dad, เข้าถึงเมื่อ 2 กรกฎาคม 2559,
เข้าถึงได้จาก[https://www.facebook.com/DramaAdd/posts/10153858053278291? Comment_id=10153858055248291&comment_tracking=%7B%22in%22%3A%22R%22%7D](https://www.facebook.com/DramaAdd/posts/10153858053278291?Comment_id=10153858055248291&comment_tracking=%7B%22in%22%3A%22R%22%7D)

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากสื่อสังคมออนไลน์ ทำความเข้าใจข้อมูล
และเมื่อเกิดภาพในความคิดขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงทำการร่างภาพขึ้นมา (ภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 ภาพร่างผลงาน

เมื่อร่างภาพทางความคิดเสร็จแล้ว ขั้นตอนถัดมาคือการสร้างสรรค์ผลงานจริง โดยการนำเอาแผ่นไม้อัด มาทำการตัด ทดลองประกอบก่อนลงสีและตรวจสอบว่ามีลักษณะใกล้เคียงกับภาพร่าง (ภาพที่6) เมื่อสิ้นสุดขั้นตอนของการลงสีและประกอบเพื่อดูความสมบูรณ์เสร็จเรียบร้อยแล้วจึงนำผลงานที่สร้างสรรค์นั้นมาทดลองการจัดวางเพื่อหามุมมองและระยะที่เหมาะสมและ

สื่อสารออกมาได้อย่างเต็มที่ ก่อนจะนำเอาผลงานไปติดตั้งยังอาคารนิทรรศการศิลปะและพื้นที่
สาธารณะ

ภาพที่ 10 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

ภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 12 ขั้นตอนการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ในพื้นที่สาธารณะ

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการติดตั้งผลงานวิทยานิพนธ์ในพื้นที่สาธารณะ

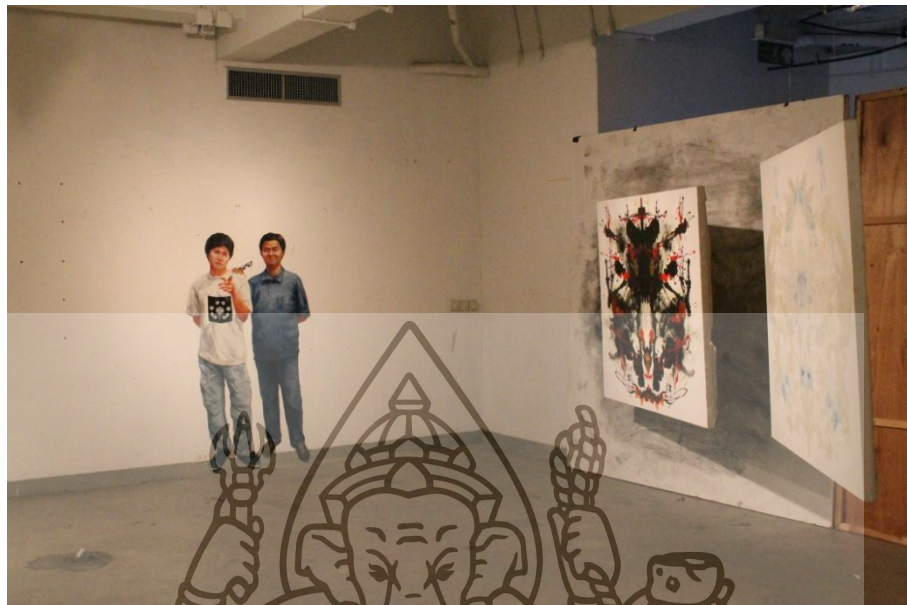
บทที่ 4

การสร้างสรรคและพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรคผลงานในระยะก่อนการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์นั้น ประเด็นของการสร้างสรรคเป็นเรื่องของการค้นคว้าพัฒนารูปแบบและมีความพยายามก้าวข้ามขีดจำกัดในรูปแบบของการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม ช่วงระยะเวลาและรอยต่อที่สำคัญในผลเกิดจากความต้องการในการนำเสนอผลงานจิตรกรรม 2 มิติให้มีลักษณะหลุดออกจากการติดตั้งหรือแขวนผลงานบนผนัง ด้วยความบังเอิญในขณะที่การสร้างสรรคผลงานก่อนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจขึ้นว่า มีเหตุผลใดที่เราจำเป็นต้องรับรู้มิติในงานจิตรกรรมเพียงมุมมองเดียวบนพื้นระนาบรองรับที่เป็น 2 มิติ ข้อจำกัดของงานจิตรกรรมที่เราสามารถมองเห็นความเป็นไปของการสร้างสรรคงานจิตรกรรมที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์ศิลป์ที่มากไปด้วยอุดมการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ความสดโต้ง ความเป็นขบถ หรือการต่อ ยอด ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยของการขับเคลื่อนการสร้างสรรคให้ดำเนินต่อไปได้ อาจกล่าวได้ว่าข้อจำกัดของงานจิตรกรรมยังคงเป็นโจทย์สำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมในอนาคต

การสร้างสรรคผลงานในระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

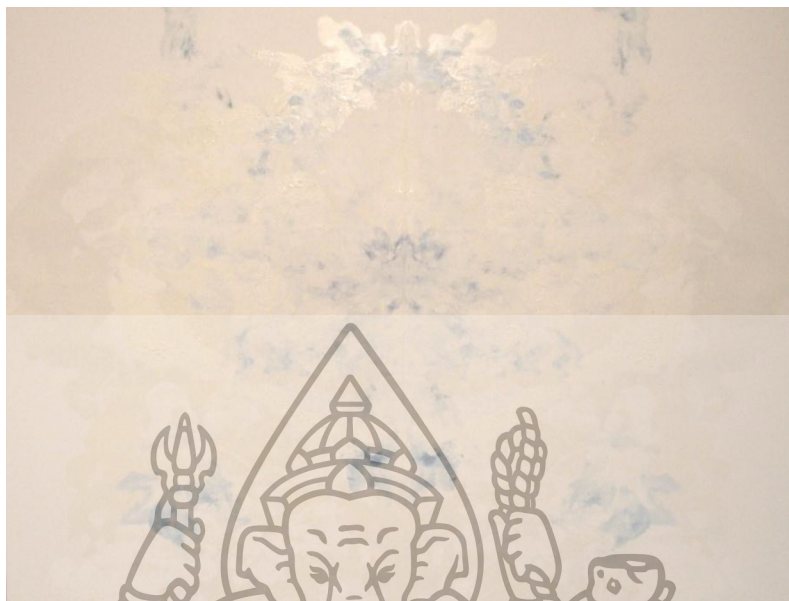
ด้วยแนวคิดที่อยากให้ผลงานจิตรกรรมนั้นมีลักษณะของการกินพื้นที่หรือมีส่วนร่วมในห้องนิทรรศการ ราวกับว่าเป็นส่วนหนึ่งหรือกลมกลืนไปกับผู้ชมผลงาน ในระยะแรกขีดจำกัดของการติดตั้งผลงานยังคงอยู่บนผนัง และได้มีการพัฒนารูปแบบให้เชื่อมโยงกันโดยการแยกออกเป็น 2 ส่วน ด้วยการแยกติดตั้งให้แต่ละส่วนสื่อสารกันระหว่างผนังด้านหนึ่งสื่อสารกับผลงานที่ติดตั้งอีกด้าน การให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในผลงานชุดนี้คือการทำหน้าที่พิจารณาถึงความเชื่อมโยงระหว่างผลงานทั้งสองผนัง ผนังด้านหนึ่งเป็นรูปวาดชายสองคนกำลังพิจารณาภาพผลงาน 2 ภาพที่อยู่ฝั่งตรงข้ามที่เกิดจากการสร้างสรรคโดยใช้เทคนิคการสร้างภาพตามภาพการวิเคราะห์จิตวิทยาด้วยรอยหมึกของแบบทดสอบบุคคล (Rorschach Technique) ในระยะนี้ข้าพเจ้าเริ่มสนใจการสังเกตพฤติกรรมของมนุษย์ โดยการตั้งคำถามขึ้นว่าเราใช้เกณฑ์หรือมาตรวัดอะไรมาตัดสินมนุษย์ด้วยกันเอง

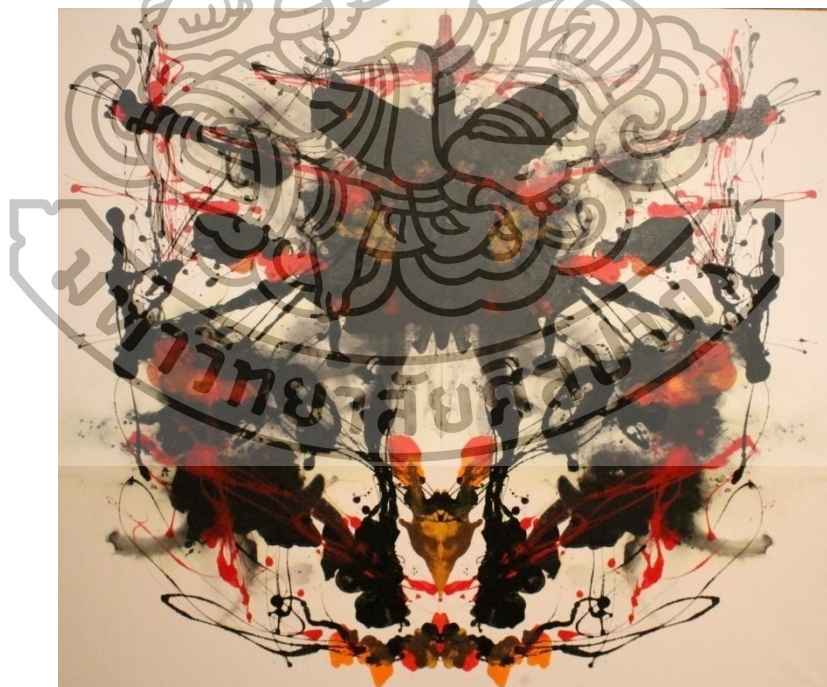
ภาพที่ 14 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อภาพ”

ภาพที่ 15 ภาพรายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อภาพ” ภาพบุคคล

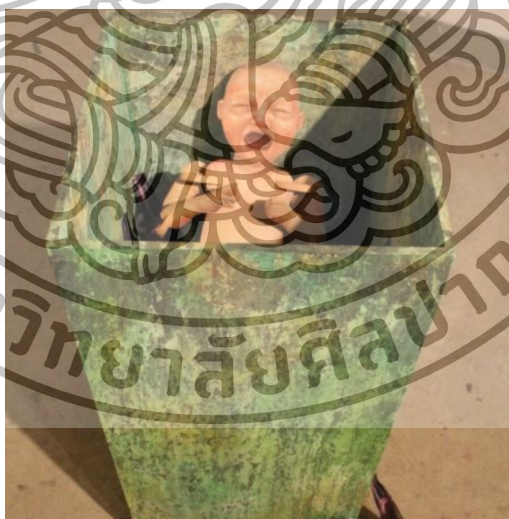
ภาพที่ 16 ภาพรายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อภาพ” ภาพนามธรรมสีขาว

ภาพที่ 17 ภาพรายละเอียดผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 “พิจารณาตามเนื้อภาพ” ภาพนามธรรมสีดำ

การสร้างสรรค์ผลงานในระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2

ภายหลังจากการพัฒนารูปแบบของการสร้างสรรค์ที่มีความเปลี่ยนแปลงพัฒนาและต้องการพัฒนาไปสู่องค์ความรู้ที่ท้าทายในเรื่องของมุมมอง และการนำผลงานไปติดตั้งยังสถานที่ภายนอกอาคารจัดแสดงงานนิทรรศการ เนื่องด้วยวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ที่อยากจะทดลองกับขีดจำกัดของงานจิตรกรรม 2 มิติ จากการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีลักษณะการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม 3 มิติ ในระยะแรกแนวความคิดของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นแรกข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากการได้รับรู้ข่าวสารของการทอดทิ้งเด็กแรกเกิดตามสถานที่ต่างๆ รอดบ้าง เสียชีวิตบ้าง และในกรณีของเด็กสูญหาย จากประเด็นทางสังคม ในกรณีนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องการอยากจะทดลองการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองขึ้น เพื่อต้องการสร้างความประหลาดใจและต้องการกระตุ้นถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องที่น่าเศร้าและหดหู่มากเพียงใด หากสิ่งที่เห็นนี้เกิดขึ้นกับตัวของผู้ชมผลงานเอง ผลงานชิ้นนี้จึงขออุทิศให้แก่เด็กที่ไม่มีวันได้เติบโตและเด็กที่ไม่ทราบชะตากรรม

ภาพที่ 18 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2 “โศก...ไอหรรณเฮ้ย”

ภาพที่ 19 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 3 “ประกาศเด็กหาย”

ผลงานในชุดถัดมาข้าพเจ้าเริ่มมีความสนใจในเรื่องของการพิจารณาความดีและการเปรียบเทียบถึงคุณค่าของความดีที่แต่ละคนมี การถกเถียงกันในเรื่องของ “ความดี” เป็นอะไรที่มีมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ ตั้งแต่เรื่องของรสนิยมไปจนถึงความเชื่อ และด้วยความสงสัยในชุดความจริงที่เราเข้าใจในเรื่องของความดีที่มนุษย์มีนั้นมันจริงแท้มากพอที่จะทำให้มนุษย์เรานั้นประพฤตินิสัยที่ชอบที่ควรเพื่อให้เกิดประโยชน์ในสังคมนั้น จริงหรือเปล่า เราคาดหวังสิ่งใด และมีอะไรที่แอบแฝงอยู่ภายใต้การกระทำและคำพูดที่สวยงามหรือ

หากมองให้ลึกกลงไปในจิตใจมนุษย์ทุกคนล้วนอยากเป็นคนดี แต่ก็ใช่ว่าการที่คนหนึ่งคนจะเป็นคนดีนั้นจะเป็นกันได้ง่ายดาย เพราะ “การทำให้เป็นคนดีมันยากกว่าการพูดให้ดูว่าเป็นเราเป็นคนดี” การเป็นคนดีโดยเนื้อแท้และการถูกมองว่าเป็นคนดีนั้นมีหลายปัจจัยมาประกอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องครอบครัว คนรัก เพื่อนฝูง สังคม และผลประโยชน์ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงจูงใจและเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ผู้ไม่สมบูรณ์แบบ เป็นไปในสิ่งที่ตนเองคาดหวังเพื่อต้องการความยอมรับนับถือจากสังคมบางคนทำดีเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว บางคนทำดีเพราะมันเป็นข้อกำหนดที่ได้ถูกวางไว้โดยกรอบของสังคม บางคนทำเพราะต้องการเป็นที่รัก ถึงที่สุดแล้วมนุษย์ทุกคนล้วนมีจุดมุ่งหมายและมีความต้องการจากกระทำทั้งสิ้น และเมื่อเรามีความดีอยู่ในระดับหนึ่ง เราก็ใช้ความดีนั้นมาประหัตประหารกัน ทั้งทำลายฝ่ายตรงข้ามและสร้างความชอบธรรมให้กับตัวเอง เปรียบเทียบเปรียบเปรย อวดอวดูริ และเราก็เถียงกันบ้างก็ใช้เหตุผล บ้างก็อ้างความถูกต้อง

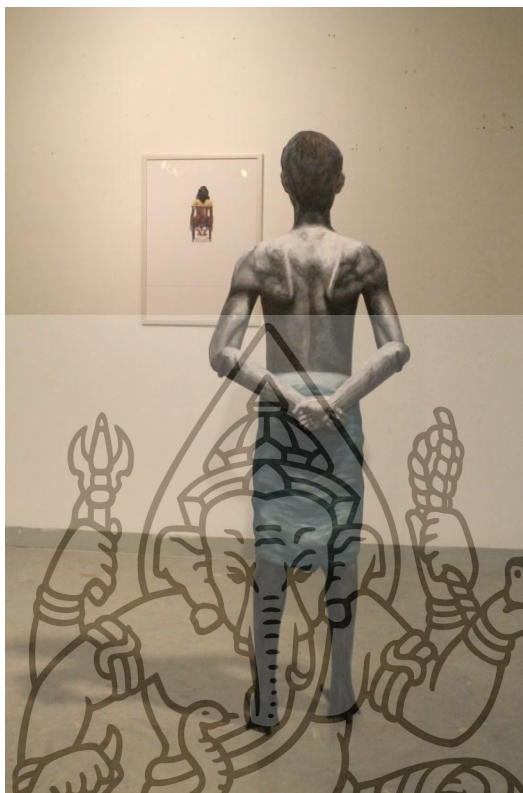
ความชอบธรรมแก่กันไปแก่กันมาสุดท้ายก็ไม่ได้อะไร แล้วก็กลับบ้านไปพร้อมกับทิวและอคติที่มีอยู่เต็มสมอง

ข้าพเจ้ากลับคิดว่าคนเราจริงจังกันเกินไป จริงจังจนเราไม่ยอมเปิดใจในสิ่งที่เกิดขึ้น เราให้ค่าและความสำคัญกับชุดความจริงและทัศนคติที่คับแคบและมีเพียงด้านเดียวกันมากจนเกินไป จนมองเห็นอีกฝ่ายนั้นด้อยต่ำด้อยกว่า และเราก็ชักนำไปให้คนอื่นคล้อยตามกันไปจนเกิดเป็นปัญหาบานปลาย ทั้งที่จุดเริ่มต้นของเรื่องเรื่องราวนั้นเกิดจากการไม่ลงรอยทางความคิดและทัศนคติของคนเพียงสองคน

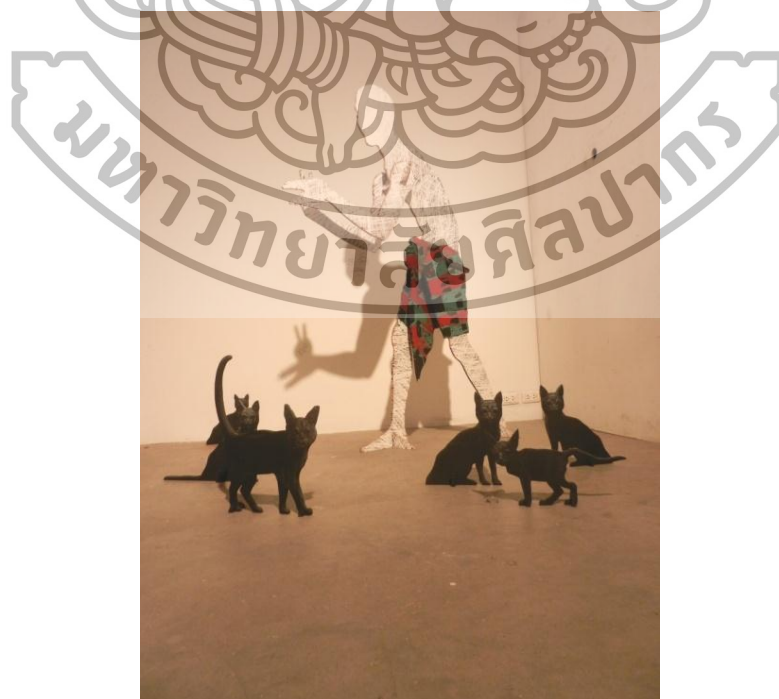
การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ใช้ข้อจำกัดอย่างหนึ่งที่น่าปรากฏในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมนั้นคือการเป็นจุดเริ่มต้นของการของการนำเสนอระนาบของงานจิตรกรรม ที่เกิดจากการนำแผ่นระนาบของชิ้นส่วนต่างๆ ที่ได้ออกแบบไว้เป็นชิ้นส่วนย่อยๆ นำมาประกอบต่อกันเป็นรูป ซึ่งแผ่นระนาบแต่ละแผ่นถูกทำรายละเอียดจากกระบวนการวาด หรือระบาย แทนปริมาตรหรือรูปทรงต่างๆ ทำให้งานจิตรกรรมชุดนี้ไม่ได้เป็นระนาบเดียวหรือรับชมเพียงด้านเดียวอีกต่อไป

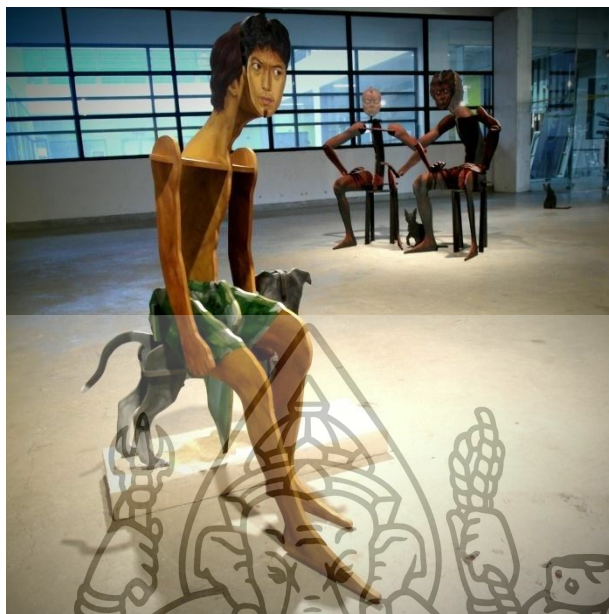
ภาพที่ 20 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 4 “ดี ดีกว่า ดีที่สุด”

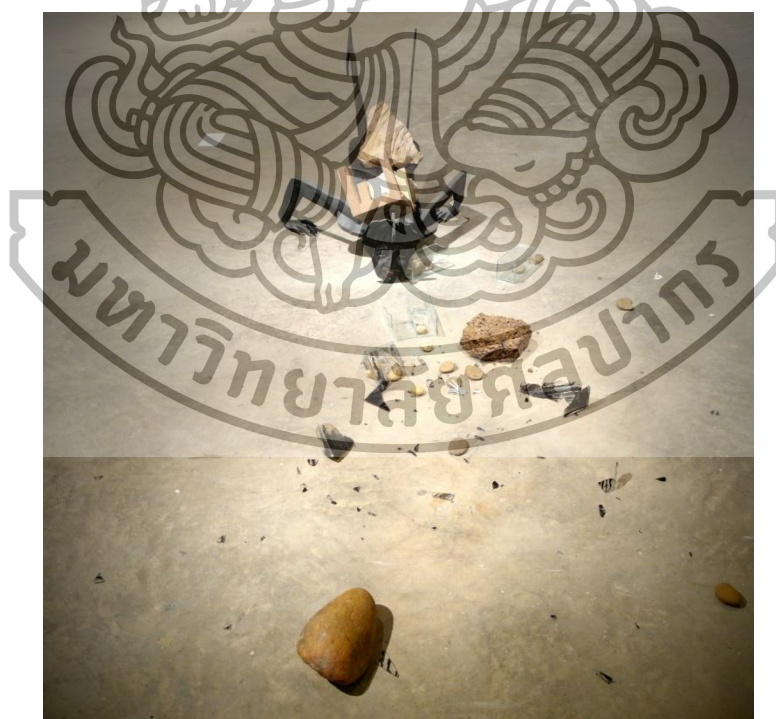
ภาพที่ 21 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 5 “สำคัญตนเอง”

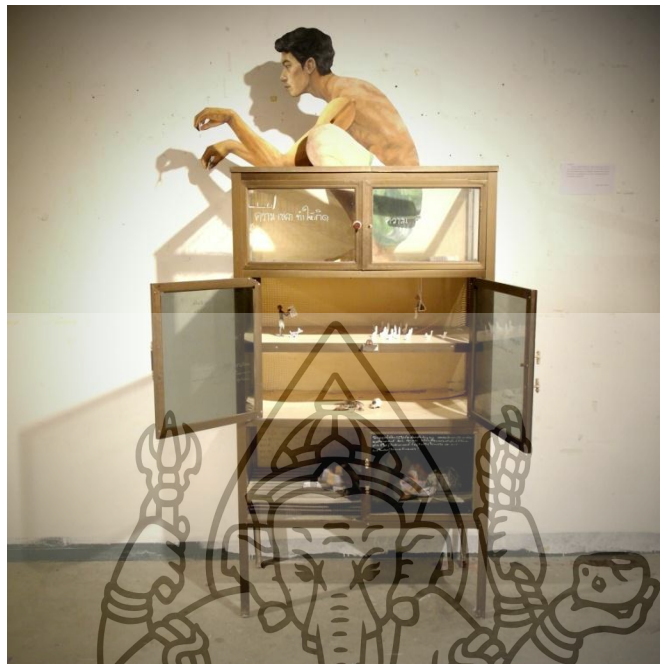
ภาพที่ 22 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 6 “เขียนหมาให้แมวกลัว”

ภาพที่ 23 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 7 “ตัวเท่าลูกหมา”

ภาพที่ 24 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 8 “ยังไหว”

ภาพที่ 25 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 9 “ได้แต่ไหน..เอาแค่นั้น”

ภาพที่ 26 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 10 “แกลไปเรื่อย”

ภาพที่ 27 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 11 “สะท้อนตัวตน”

ภาพที่ 28 ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 12 “สะท้อนตัวตน”

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

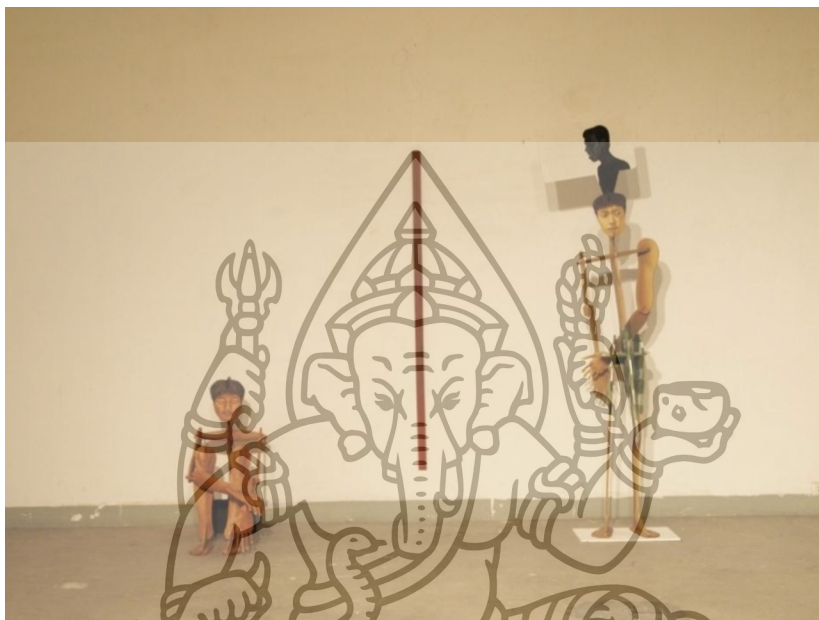
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ได้ตั้งสมมติฐานเอาไว้ว่า “ความคิดรูปแบบใดที่นำมาสู่ความไม่เท่าเทียมกัน” จากการสังเกตพฤติกรรมของมนุษย์ ความคิด ทักษะคิด และความเชื่อ ผ่านการนำเสนอโดยใช้สัตว์มานำเสนอเรื่องราวในลักษณะของการเปรียบเทียบ เพื่อต้องการให้เกิดการตั้งคำถามต่อผลงานว่าอะไรที่ทำให้เท่าเทียมและไม่เท่าเทียมกัน ในระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าต้องคอยตรวจสอบความเป็นไปได้ในด้านของการสื่อสาร นั่นก็เพราะข้อมูลหรือทฤษฎีที่ได้มานั้นมีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก หลากหลายเรื่องราวเกี่ยวโยงกันอย่างเป็นระบบ ผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์นั้นจำเป็นที่จะต้องทำให้ออกมาแล้วผู้ชมสามารถรับรู้เรื่องราวและทำความเข้าใจได้ในเบื้องต้น การใช้สื่อสัญลักษณ์จะต้องเป็นไปอย่างรอบคอบเพราะจะนำไปสู่การสื่อสารคือการรับรู้เงื่อนไขของสังคมผ่านการแสดงออกของผลงานในเรื่องราวต่างๆ จนนำไปสู่การพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดเรื่องราว ว่ามีความจริงบางอย่างได้สะท้อนออกมาจากผลงานของข้าพเจ้าหรือไม่

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้านำเสนอในลักษณะภาพเหตุการณ์ที่แสดงออกถึงความไม่เท่าเทียมมีผลงานด้วยกัน 5 ชุดดังนี้

1. ผลงานชุด “ไม่ให้เป็นผู้มนุษย์ แล้วจะให้เป็นผู้ตัวอะไร?” ข้าพเจ้าใช้รูปร่างของมนุษย์สะท้อนมุมมองและทัศนคติในบริบทของสังคมไทยอธิบายประเด็นความไม่เท่าเทียมกันที่เกิดจากความแตกต่างกันในเรื่องของความเชื่อและมุมมองต่อความเป็นจริง ลักษณะของผลงานเป็นจิตรกรรมจัดวางด้วยการนำเสนอเป็นรูปหุ่นคนผู้ชายขนาดเท่าคนจริงจำนวน 2 ชิ้น ในท่านั่งและยืน จัดวางให้รับรู้ได้ถึงสถานการณ์ของการเหยียดกันทางความคิดพร้อมกับฐานรองหุ่นที่ตัดแผ่นไม้ให้มีรูปลักษณะที่ต่างกัน นั่นคือรูปทรงสามเหลี่ยมใช้แทนรูปแบบของความดีที่คนในสังคมส่วนใหญ่นิยม และรูปทรงสี่เหลี่ยมแทนรูปแบบของความดีในอีกมุมมองหนึ่งที่คนบางกลุ่มพึงพอใจ

ตามแนวคิดของกลุ่ม “สัมพันธนิยม” มองว่าคุณค่าในเรื่องมาตรฐานของความดีไม่ใช่สิ่งที่แน่นอนตายตัวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา ตามค่านิยมทางสังคม เป็นความคิดที่ถูกสร้างขึ้นจากความนึกคิดในตัวของมนุษย์เอง มีลักษณะของชุดความจริงที่เป็นอัตนัย (Subjective) เป็นสิ่งสมมติขึ้นจากศีลธรรมและจริยธรรมที่คิดว่าการกระทำความดีเช่นนี้คือความถูกต้องตามจารีตของสังคมนั้น นักคิดที่สำคัญในกลุ่มของพวกนี้ได้แก่ โซเฟิสต์ มีนักปรัชญาที่สำคัญคือ Protagoras ที่มองว่าความจริงเป็นอัตนัย ไม่ใช่ปรนัย ดังนั้นมนุษย์แต่ละคนจึงเป็นมาตรวัดทุกอย่าง (Man is the

measure of all things) ความดี-ความชั่วเป็นเรื่องสมมติสิ่งใดก็ดีเฉพาะคนนั้นไม่จำเป็นต้องดีแก่ทุกคน สิ่งที่ดีคือสิ่งที่ฉันชอบบุคคลจึงเป็นค่าการตัดสินจริยธรรมตามสิ่งที่เขาชอบ¹²

ภาพที่ 29 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 1 “ไม่ให้เป็นมนุษย์แล้วจะให้เป็นตัวอะไร?”

ภาพที่ 30 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 1 “ไม่ให้เป็นมนุษย์แล้วจะให้เป็นตัวอะไร?”

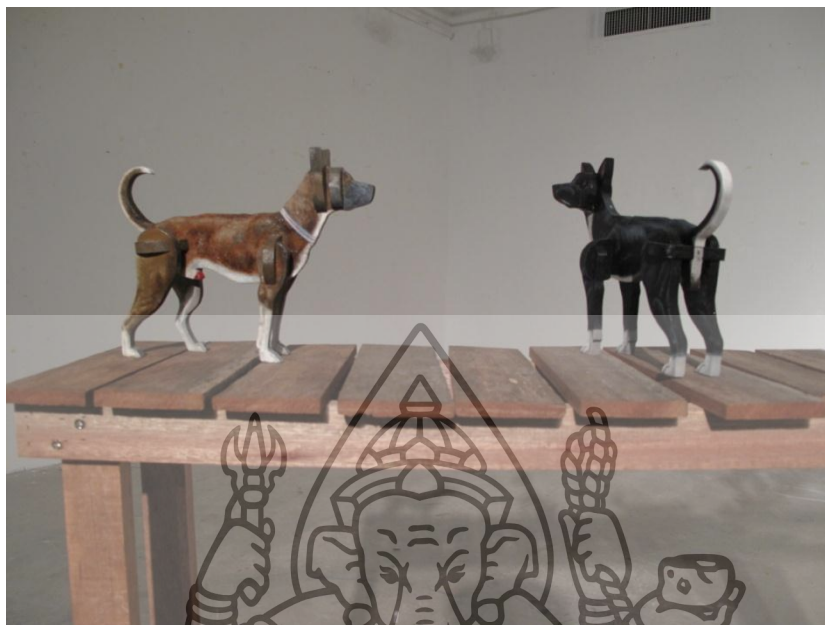
¹²สิตางค์เจริญวงศ์ และ ฐานชน จันทรเรือง, *ปรัชญาในภาพยนตร์*, พิมพ์ครั้งที่2(สมุทรปราการ:ปล่อยสำนักพิมพ์,2559), 99.

2. ผลงานชุด “นั่นแหละสะพานผู้ชม” ผลงานชุดนี้ต้องการนำเสนอภายใต้มุมมองความเป็นจริงที่เป็นสังขรรณะตา โดยการแต่งเรื่องและแบ่งเหตุการณ์ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือกลุ่มของสุนัขข้างถนนที่ถูกจัดวางในลักษณะของการเล่าเรื่องอย่างเป็นลำดับขั้นเพื่อให้รับชมจากจุดเริ่มต้น ที่ชี้ให้เห็นถึงเส้นทางของผู้ที่จะประสบความสำเร็จในแบบสุนัขที่พึงมี เช่น แหล่งอาหาร มั่นคงและตัวเมียในอาณาเขตของตัวเอง การได้เห็นฉากการต่อสู้ ความอิจฉาริษยาและความพ่ายแพ้ เป็นสื่อแทนรูปแบบชีวิตที่ลำบากเป็นสภาพที่ต้องการอยากจะทำหลุดพ้นจากความทุกข์ในชีวิต

ส่วนที่สองคือกลุ่มสุนัขพันธุ์ไทยหลังอาน ที่ส่วนใหญ่แล้วจะต้องมีมาตรฐานรองรับสายพันธุ์ตามสถาบันต่างๆ เพื่อยืนยันว่าสุนัขตัวนี้เป็นสายพันธุ์แท้ที่จะได้มีสิทธิ์ที่จะได้รับอาหารและผสมพันธุ์กับคู่สุนัขที่มีความเหมาะสม หากสุนัขตัวใดที่มีการรองรับมาตรฐานสายพันธุ์มากที่สุดนั้นคือ โอกาสที่สุนัขตัวนั้นจะมีอะไรที่ดีกว่าสุนัขในสายพันธุ์เดียวกันก็คงไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะสิ่งนั้นคือความมั่นคงในอนาคตที่มากกว่าและดีกว่าจากการได้ผลประโยชน์ที่มาจากมาตรฐานเหล่านี้ เป็นสื่อแทนรูปแบบชีวิตที่สะดวกสบายและได้รับการดูแลได้รับความคุ้มครอง

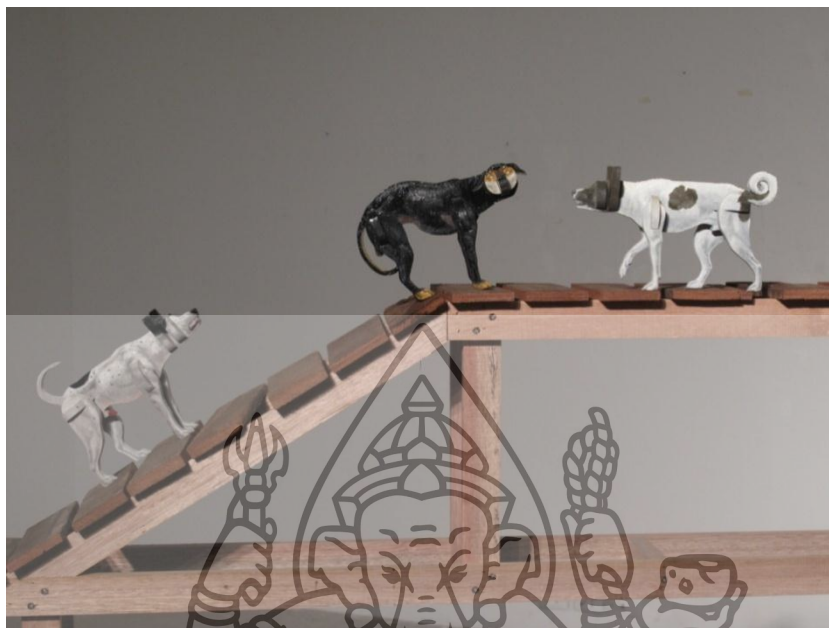
ภาพที่ 31 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นั่นแหละสะพานผู้ชม”

ภาพที่ 32 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นันทและสะท้านผู้ชม”

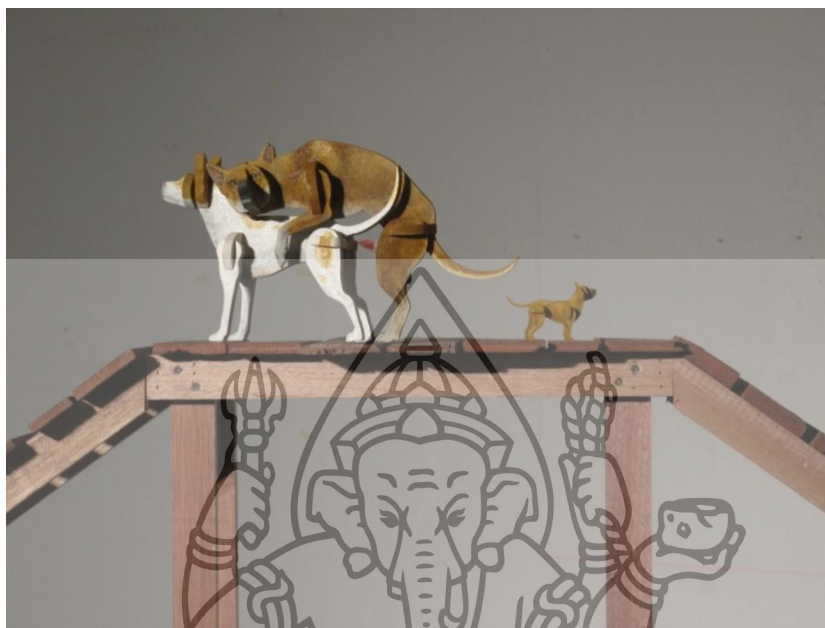
ภาพที่ 33 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นันทและสะท้านผู้ชม”

ภาพที่ 34 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ โครงการที่ 2 “นีนแหละฮะท่านผู้ชม”

ภาพที่ 35 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ โครงการที่ 2 “นีนแหละฮะท่านผู้ชม”

ภาพที่ 36 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นันทะและอะท้านผู้ชม”

ภาพที่ 37 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 2 “นันทะและอะท้านผู้ชม”

ภาพที่ 38 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ โครงการที่ 2 “นันทละฮะท่านผู้ชม”

ภาพที่ 39 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ โครงการที่ 2 “นันทละฮะท่านผู้ชม”

3. ผลงานชุด “saereephap” การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ถูกทำขึ้นภายใต้กรอบความคิดของพวก (Republican) ที่ได้อธิบายไว้ว่า “ในทางการเมืองการทำให้เสรีภาพเป็นสิ่งที่เป็นไปได้จำเป็นต้องปกป้องไม่ให้ใครหรืออะไรมาแทรกแซง เพราะการกระทำของบุคคลที่ปราศจากการขัดขวาง เป็นรากฐานของเสรีภาพ”¹³ เป็นผลงานชุดเดียวที่ถูกนำเสนอผ่านลักษณะของผลงานจิตรกรรมจัดวางติดตั้งในพื้นที่สาธารณะ จุดมุ่งหมายเพื่อต้องการที่จะให้ผู้ชมที่เป็นคนสัญจรในบริเวณนั้นเกิดความสงสัย และตั้งคำถามถึงเสรีภาพที่อยู่ตรงหน้าว่าคืออะไร เช่นเสรีภาพคือการมีสิทธิ์ที่ได้ครอบครอง เสรีภาพคือการไม่มีสิ่งผูกมัดเป็นต้น ในทางปรัชญากลุ่มนักคิดธรรมชาตินิยมมองว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นอิสระจากทุกสิ่ง และไม่ได้ถูกกำหนดด้วยสิ่งต่างๆจนไม่สามารถมีอิสระในการเลือกได้ซึ่งแบ่งได้เป็นสามกรณีดังนี้

3.1 มนุษย์ไม่เคยมีอิสระในการเลือก

3.2 มนุษย์มีอิสระในการเลือก

3.3 มนุษย์มีอิสระอย่างจำกัด

จากการศึกษาทำให้รับรู้ได้ว่านิยามของอิสระและเสรีภาพนั้นมีความหลากหลายมาก และด้วยทฤษฎีที่คิดว่ามนุษย์มีอิสระในการเลือกซึ่งถูกนำเสนอโดยนักคิดกลุ่มปรัชญาอัตถิภาวนิยม (Existentialism) ที่เชื่อว่ามนุษย์นั้นมีอิสระโดยสมบูรณ์เป็นอิสระจากทุกสิ่งมีอิสระที่จะกระทำเยี่ยงสัตว์หรือกระทำเหมือนหุ่นยนต์ มนุษย์สามารถที่จะทำตามสิ่งที่เขาอยากทำสามารถแบ่งออกได้สองอย่างคือ

สิ่งที่เต็มในตัวเอง (Being-in-itself) ไม่สามารถที่จะเติมเต็มอะไรเข้าไปได้อีก เป็นเหมือนตุ่มที่เต็มแล้วไม่สามารถจะเติมหรือเพิ่มน้ำลงไปได้ และมีลักษณะเป็นสิ่งที่รองรับหรือถูกกระทำ (Passive)

สิ่งที่พร่องในตัวเอง (Being-for-itself) ได้แก่มนุษย์เป็นสิ่งที่มีความพร่องหรือกลวงภายในจิตใจเพราะเกิดมาพร้อมกับจิตใจที่ว่างเปล่าและมนุษย์เองก็ไม่มีแก่นสารของตัวเองอยู่ก่อนเลย มนุษย์จึงพร้อมที่จะเป็นอะไรก็ได้ ด้วยเหตุนี้เอง เขาจึงมีอิสระที่จะเลือกหรือเป็นหรือไม่เป็น

¹³ ธเนศ วงศ์ยานนาวา, อะไรคือ ‘ประชาชน’ จากโรมันโบราณจนถึง เอ็มมานูเอล โจเซฟ ซีเยส (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมมติ, 2558), 8.

อะไรก็ได้เต็มที่ เพราะมนุษย์คือผลผลิตของการกระทำไม่มีใครขี้ลาดหรือกล้าหาญแต่กำเนิด มนุษย์สร้างตัวเองใหม่อยู่เสมอและมีเสรีภาพเต็มที่จะเลือกแก่นสารให้กับตัวเอง¹⁴

ภาพที่ 40 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “saareephap” ติดตั้งร่วมกับพื้นที่สาธารณะ

ภาพที่ 41 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “saareephap” ติดตั้งภายในอาคารนิทรรศการ

¹⁴ สิตางค์ เจริญวงศ์, ฐานชน จันทรเรื่องปรัชญาในภาพยนตร์, พิมพ์ครั้งที่ 2 (สมุทรปราการ: ปล่อยสำนักพิมพ์, 2559), 72-74.

ภาพที่ 42 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “sacreephap”

ภาพที่ 43 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 3 “sacreephap”

4. ผลงานชุด “สวยงามตามมาตรฐาน(ไม่)สากล”ว่าด้วยประเด็นในการตัดสินความงาม เราใช้มาตรฐานอะไรในการให้ค่าความงามนั้นว่าเป็นที่สุด สวยที่สุด ฟังพอใจมากที่สุด ทุกการประกวด ทุกการตัดสินย่อมมีมาตรฐานมาเป็นข้อกำหนดเพื่อใช้เป็นเกณฑ์หลักเคียงปัญหาการใช้ความพึงพอใจส่วนตัวมากำหนด และลดความขัดแย้งในการประกวดนั้นๆ คำถามคือถ้าในเมื่อปลาที่เข้าประกวดนั้นเป็นสายพันธุ์เดียวกัน และมีความนิยมในลักษณะของความงามที่คนส่วนใหญ่ชื่นชอบ การหาความงามที่เป็นเลิศและไร้อิทธิพล ปลาตัวไหนคือปลาที่เป็นที่สุดของความงาม

ข้าพเจ้าเองเป็นคนที่ชอบปลากัดป่า และที่ชื่นชอบมากที่สุดคือปลากัดภาคใต้ความสนใจของข้าพเจ้านำมาสู่การค้นคว้าหาข้อมูลลักษณะของปลาที่ถูกต้องและไม่มีการปนเปื้อนของปลากัดหม้อ ความคาดหวังกับปลาหนึ่งตัวนั้นมีมาตรฐานที่สูงมาก หากไม่สวยเข้าตาหรือราคาไม่สมเหตุสมผลกับลักษณะของปลาก็จะไม่มีการที่จะยอมควักเงินในกระเป๋าจ่ายไปแน่ ยิ่งหากเจอปลาที่มีลักษณะครบถ้วนถูกต้องและสมบูรณ์ มันยิ่งกระตุ้นความอยากได้ อยากครอบครองจนทำให้ผมนั้นแทบจะไม่สนใจปลากัดภาคใต้ที่มีลักษณะของความนิยมในท้องตลาดหรือต่ำกว่ามาตรฐานตามที่ตนเองได้ตั้งไว้ คำถามคือปลาที่ไม่เข้าตาฉัน มีสิทธิ์ใหม่ที่จะได้มาอยู่ในชุดสะสมหรือความดูแลของข้าพเจ้า ในเมื่อความงามที่ถูกให้ค่าโดยความสมบูรณ์แบบนั้นเป็นสิ่งที่เราต้องยอมรับว่าเราหลงใหลไปกับมัน ปลากัดป่าภาคใต้(BettaImbellis) เป็นปลากัดในกลุ่มก่อกอหวอดที่พบได้บริเวณภาคใต้ของประเทศไทย เรือออกไปจนถึงประเทศมาเลเซีย ลักษณะทางชีววิทยามีรูปร่างเรียวยาวและครีบหลังค่อนข้างไปทางด้านหลังลำตัว มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อยกว่าปลากัดกลุ่มก่อกอหวอดอีกชนิดที่พบในประเทศไทย ลำตัวมีสีน้ำตาลอ่อนเหลือบแดงและน้ำเงิน ครีบหลังและครีบกันสีคล้ายแดงมีแถบสีฟ้าเรืองแสง ปลาขี้นกมีแต้มสีแดงสด มีขลิบสีขาว แต่ลักษณะของปลากัดภาคใต้นั้นคือแก้มต้องมีลักษณะเคลือบสีเขียวไม่มีขาดช่วง เกิดลำตัวต้องขึ้นเงาตั้งแต่คอส่วนหัวยาวไปจนถึงโคนหาง กระโดงหรือครีบหลังมีสีแดงติดในช่วงปลาย หางต้องมีลักษณะเป็นใบโพธิ์ ครีบท้องต้องมีลักษณะได้รูปและช่วงที่เรียกว่าหยดน้ำที่มีลักษณะสีแดงคล้ายเปลว ไฟว่าหัวต้องชัดเจน ในสายของคนที่เลี้ยงปลากัดป่าว่ากันว่า หากปลากัดภาคใต้ตัวใดมีคุณลักษณะที่ได้กล่าวมานี้ครบถ้วน ว่ากันว่าปลาตัวนั้นหาได้ยากในธรรมชาติและยากต่อการเพาะเลี้ยงให้ลักษณะเด่นของปลามีความคงที่ในลักษณะที่ได้มาตรฐานทางสายพันธุ์และมีราคาสูงมาก

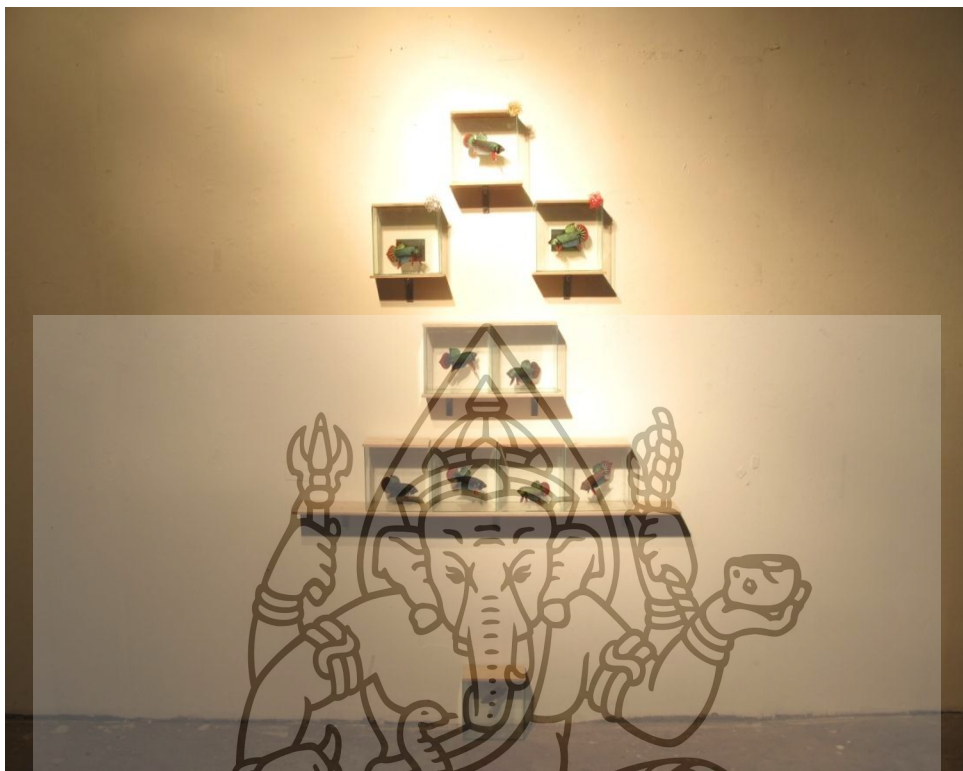
ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบจิตรกรรมจัดวางเพื่อให้เกิดความสอดคล้องในมิติของความจริงและวาดปลาแบบเหมือนจริง เนื่องจากต้องการให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในการมองในครั้งแรก การเข้าถึงความงามที่เหมือนจะจริงแต่ก็โดนดวงด้วยมิติที่สร้างเพื่อรองรับกับเนื้อหา ในด้านของประเด็นการสร้างสรรค์ภายใต้แนวคิดที่ต้องการทำให้เกิดการเปรียบเทียบ กระบวนการสำคัญที่ทำให้เกิดผลคือ การให้กลุ่มของผู้ชื่นชอบปลาสวยงามกลุ่มนี้เป็นผู้ตัดสินว่าปลาตัวใดสวยที่สุด

เนื่องจากตัวข้าพเจ้าเป็นเจ้าของกิจกรรมเพียงผู้เดียวที่มีอำนาจตัดสินใจเด็ดขาดในการประกาศผล เพราะฉะนั้นการประกาศผล ปลาตัวที่ชนะเลิศคือปลาตัวที่ข้าพเจ้าชอบและถูกต้องตามลักษณะสายพันธุ์ทุกอย่าง มีคนถามข้าพเจ้าว่าทำไมต้องให้ปลาที่มีผลโหวตน้อยกลับเป็นตัวที่ชนะเลิศสวยตรงไหน ข้าพเจ้าจึงตอบคำถามกลับไปด้วยชุดความรู้ที่ได้จากการค้นคว้าและความชื่นชอบส่วนตัวมาเป็นกฎเกณฑ์เป็นมาตรฐานของการตัดสินในครั้งนี้

ตัวปลาที่เป็นชิ้นงานแต่ละตัวข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาข้อมูลตามลักษณะที่เด่นของปลาว่ามีแบบใดบ้าง จากนั้นนำเอาข้อมูลที่ได้อามาตรวจสอบไปยังผลงานจำนวนชิ้นผลงานมีทั้งหมด10ชิ้น โดยแบ่งประเภทออกเป็น4กลุ่ม

1. ปลาที่ได้รับการพัฒนาสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมของผู้เลี้ยงเพื่อความสวยงามและท้องตลาด
2. ปลาที่ได้รับการพัฒนาสายพันธุ์ที่ไม่ได้รับความนิยมของผู้เลี้ยงเพื่อความสวยงามและท้องตลาด
3. ปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้เลี้ยงเพื่อการอนุรักษ์
4. ปลาจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่ไม่ได้รับความนิยมจากกลุ่มผู้เลี้ยงเพื่อการอนุรักษ์

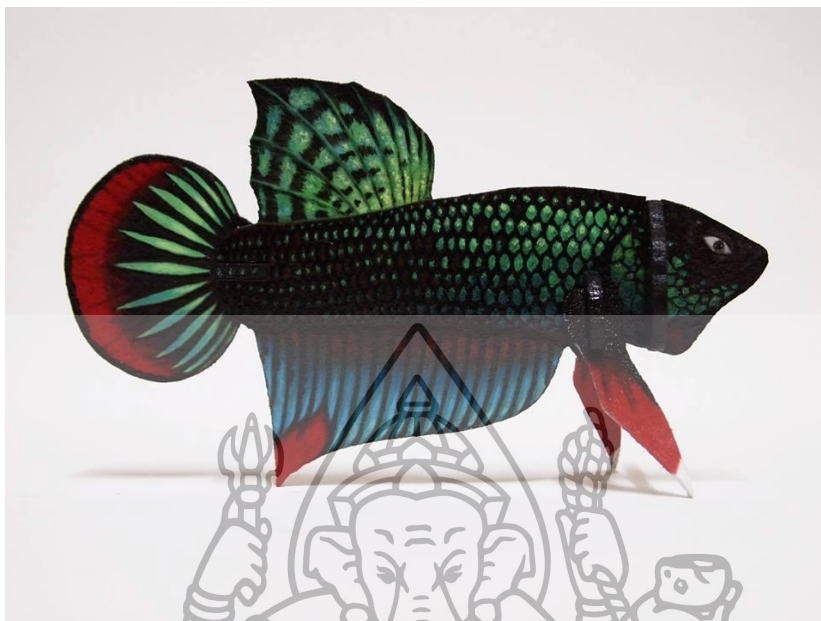
ขั้นตอนต่อมาคือการให้คนในกลุ่มร่วมกัน โหวตว่าปลาตัวไหนสวยที่สุด ผลที่ได้คือลักษณะเด่นของปลาที่ได้รับความนิยมของผู้เลี้ยงและท้องตลาดได้รับคะแนนการโหวตสูงสุด (ภาพที่ 47) ซึ่งตัวของข้าพเจ้าได้แอบแทรกปลาตัวที่มีลักษณะตามที่ข้าพเจ้าชอบและตรงตามมาตรฐานสายพันธุ์ลงไปเป็นตัวเลือก (ภาพที่46)แต่กลับไม่เป็นที่นิยมมากนัก ทำให้เกิดข้อสงสัยขึ้นว่าความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ในมาตรฐานหรือตามเงื่อนไขของการประกวดนั้นไม่ได้เป็นตัวบ่งบอกถึงความนิยมของคน โดยส่วนใหญ่ จากสิ่งนี้จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามถึงวงการประกวดศิลปกรรมในเวทีต่างๆภายในประเทศ หลายผลงานที่ร่วมเข้าประกวดนั้นข้าพเจ้าเชื่ออย่างหนึ่งว่า นักศึกษาศิลปะและศิลปินทุกคนนั้นต่างมีความพยายามในการสร้างสรรค์ผลงานและความเชื่อมั่นในผลงานของตัวเอง แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกคนนั้นย่อมหวังด้วยกันทั้งหมด นั่นคือโอกาสที่พวกเขาเหล่านั้นจะได้มีที่ยืนอยู่ในวงการนี้ต่อไปชื่อเสียงเงินทองหรือผลประโยชน์ไม่เข้าใครออกใคร ผลงานศิลปะก็เหมือนกับปลาอีกตัวได้รางวัลที่หนึ่งนั่นหมายถึงราคาในตลาดจะสูงขึ้นมาและสามารถขายลูกปลาได้ในราคาสูงอีกเช่นกันหากเปรียบเทียบกับปลาตัวอื่น สายเลือดของปลาตัวนั้นก็จะได้รับการถ่ายทอดและพัฒนาให้มีความสวยงามและอลังการต่อไป

ภาพที่ 44 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 45 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 46 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

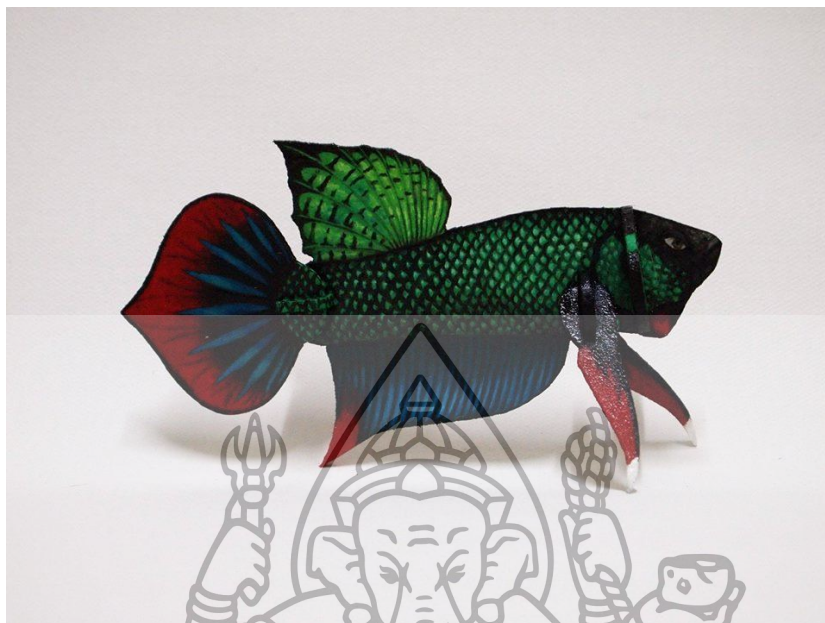
ภาพที่ 47 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 48 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

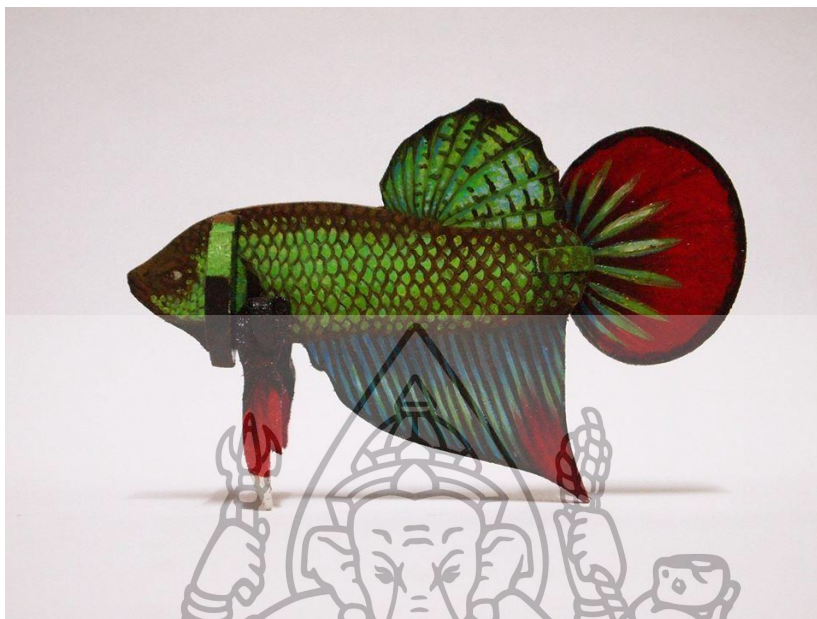
ภาพที่ 49 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 50 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 51 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 52 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 53 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 54 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

ภาพที่ 55 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 4 “สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)”

5. ผลงานชุด “ปลาทุเหมือนต้งยฝิ่น” ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอให้เห็นถึงสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำกันที่เกิดจากกลุ่มการเมืองใช้อำนาจที่เกิดจากการสร้างความเป็นปฏิปักษ์ต่อคนอีกกลุ่มหนึ่ง(ภาพที่ 12) สร้างชุดข้อมูลเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือด้วยวิธีการปลุกปั่นทุกทุกรูปแบบ จนสามารถทำให้ผู้คนส่วนใหญ่เชื่อจนสามารถปฏิบัติตามความต้องการโดยใช้ความเชื่อในเรื่องของคุณธรรมและศีลธรรมได้อย่างไม่มีความกังขา ในความคิดเห็นของ ชิเซโร นักปรัชญาโรมันโบราณ มนุษย์หลากหลายกลุ่มรวมกันเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม (respublica/commonwealth) โดยผู้คนเหล่านี้รวมตัวกันภายใต้ความยินยอม (consent) ที่ยอมรับกฎหมายและได้รับผลประโยชน์ขณะที่ เซนต์ออกัสติน นักปรัชญาและนักเทววิทยาศาสนายุคแรกเพิ่มเติมความยุติธรรมให้แก่การรวมตัวกันเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม แต่ด้วยพลังของความคิดแบบคริสต์ศาสนาก็ทำให้ความรักกลายเป็นองค์ประกอบในการอยู่ร่วมกัน ความรักที่มีต่อมนุษย์นำไปสู่การรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวภายใต้อำนาจของพระเจ้า ความคิด ‘ประชาชน’ ในกรอบแบบนี้เป็นกรอบคิดที่วางรากฐานอำนาจให้แก่การปกครองประชาชน แสดงให้เห็นสถานะของการพึ่งพาอาศัยและการเชื่อมต่อทางการเมืองระหว่างผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง แต่การยอมรับอำนาจของผู้ปกครองและรัฐหรือไม่นั้นคือเป็นอีกประเด็นหนึ่ง ถึงแม้จะมีการเชื่อมต่อระหว่างประชาชนกับผู้ปกครอง แต่ปัญหาคือจะเชื่อมต่อกับกลุ่มใด¹⁵ ด้วยชุดความคิดที่เชื่อว่ากลุ่มการปกครองใดที่สามารถนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยต่อทรัพย์สินและตัวของเขาเองสิ่งนั้นจะเรียกว่าความชั่ว และในทางกลับกันหากกลุ่มปกครองใดที่สามารถนำมาซึ่งผลประโยชน์และความปลอดภัยได้ในระดับบุคคลสิ่งนั้นจะเรียกว่าความดี

¹⁵ ธเนศ วงศ์ยานนาวา, อะไรคือ ‘ประชาชน’: จากโรมันโบราณจนถึง เอ็มมานูเอล โจเซฟ ซีเยส (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมมติ, 2558), 64-66.

ภาพที่ 56 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 5 “ปลาทุเหมือนตั้งยาฝิ่น”

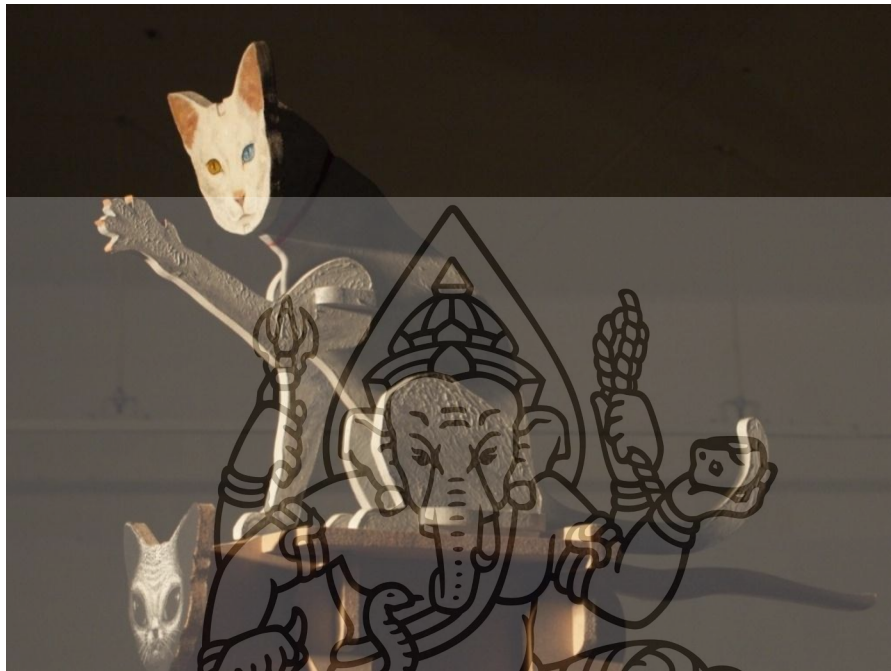
ภาพที่ 57 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 5 “ปลาทุเหมือนตั้งยาฝิ่น”

ภาพที่ 58 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 5 “ปลาทุเหมือนตั้งยาฝิ่น”

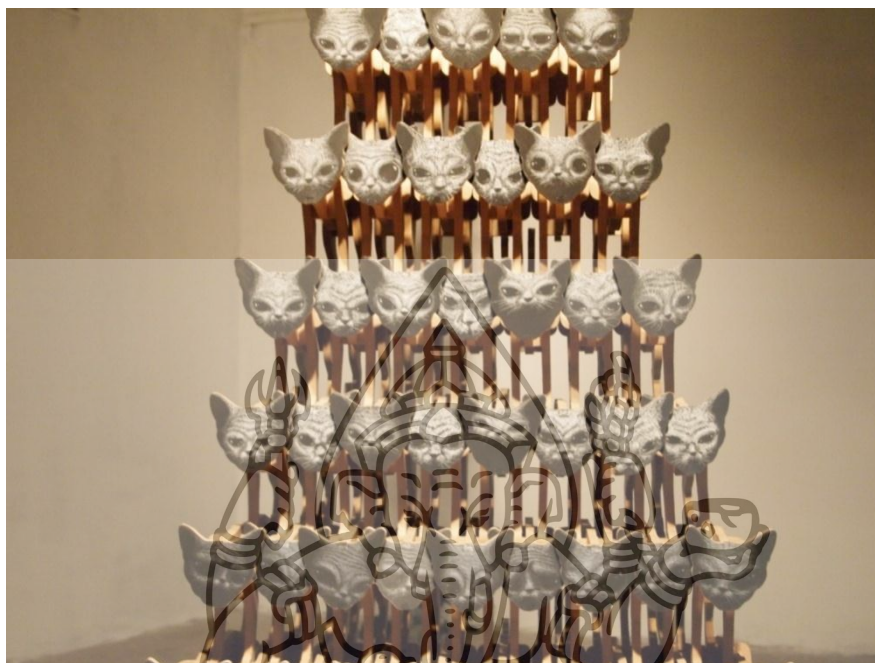
ภาพที่ 59 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 5 “ปลาทุเหมือนดั่งยาฝิ่น”

ภาพที่ 60 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 5 “ปลาทุเหมือนดั่งยาฝิ่น”

ภาพที่ 61 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 5 “ปลาทุเหมือนดั่งยาฝิ่น”

ภาพที่ 62 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ โครงการที่ 5 “ปลาหูเหมือนคังยาคีน”

ภาพที่ 63 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์ โครงการที่ 5 “ปลาหูเหมือนคังยาคีน”

ภาพที่ 64 ภาพรายละเอียดผลงานวิทยานิพนธ์โครงการที่ 5 “ปลาหมูเหมือนคังยาฟีน”

บทที่ 5 บทสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าในครั้งนี้เริ่มต้นจากความสนใจในเรื่องความไม่เท่าเทียมกัน การถ่ายทอดความคิด และทัศนคติที่มีต่อสังคมสมัยใหม่มาจากการรับรู้ได้ถึงปัญหาความขัดแย้งตั้งแต่ระดับของชุมชน ไปจนถึงระดับชาติที่เกิดขึ้นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งหมดนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวในด้านการปลูกฝังหลักการทางศีลธรรมและค่านิยมการเมืองการปกครอง จากการตีความและการทำความเข้าใจความขัดแย้งที่เกิดขึ้นทำให้ข้าพเจ้าย้อนนึกไปถึงตอนที่มนุษย์เริ่มรวมฝูงกัน ความคิดเริ่มต้นอะไรที่ทำให้เรารวมพลังสร้างสรรค์ประวัติศาสตร์ให้ดำเนินเผ่าพันธุ์มาได้ยาวนานนับหมื่นปี เพราะก่อนหน้านี้ที่มนุษย์จะใช้หลักการทางคุณธรรมความดีมาเป็นหลักปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในสังคม ในขั้นตอนของการศึกษาพบว่าในช่วงเริ่มแรกมนุษย์รวมตัวกันเพื่อผลประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน ประเด็นแรกคือความปลอดภัยในชีวิตเพราะเมื่อรวมกลุ่มกันแต่ละคนจะคอยสอดส่องอันตรายทั้งจากสัตว์ป่าและมนุษย์กลุ่มอื่นที่จะเข้ามาทำร้ายหรือแย่งอาหาร ประเด็นที่สองความเป็นไปได้ในการหาอาหารที่มากขึ้นเมื่อเริ่มใช้ชีวิตร่วมกันเริ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มนุษย์เราก็มักเริ่มที่จะมีความผูกพัน และเริ่มเห็นอกเห็นใจกัน

ในประเด็นเรื่องของ “ความเห็นอกเห็นใจ” ที่ทำให้มนุษย์รวมตัวกันเป็นผลพวงที่ได้จากการรับประโยชน์ร่วมกันมากกว่าที่มนุษย์ในสภาวะธรรมชาติจะคิดได้ แต่อย่างไรก็ตามความสงสารเห็นอกเห็นใจคือสิ่งเดียวที่ทำให้คุณธรรมทางสังคมต่างๆขับเคลื่อนไปได้ ความจริงแล้วสิ่งที่เรียกว่าความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือความรู้สึกเศร้าสร้อยสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าหากความสงสารเห็นอกเห็นใจไม่ได้เป็นพื้นฐานให้กับความอ่อนโยน การสำนึกผิด หรือแม้แต่ความเมตตาและมิตรภาพที่ยังคงมาจาก ความสงสารเห็นอกเห็นใจ และจะเกิดขึ้นทันทีที่เราไม่ต้องการให้คนอื่นทนทุกข์ทรมานเปลี่ยนเป็นความต้องการที่จะเห็นค่านั่นมีความสุข ในด้านข้อเท็จจริงความสงสารเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นจะมากขึ้นเมื่อได้เห็นความทุกข์ยากของผู้อื่น และยิ่งถ้าคนเกิดจินตนาการว่า หากเขาตกอยู่ในสภาวะเดียวกับผู้เคราะห์ร้ายเขาจะทำเช่นไร แต่สิ่งที่เรียกว่าเหตุผลนั่นเองที่เป็นตัวการทำลายความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ให้ขาดสะบั้นลง และมันก็เป็นสิ่งเดียวกันที่อนุญาตให้มนุษย์

สามารถกล่าวกับตัวเองในเวลาที่เขาเห็นเพื่อนมนุษย์คนอื่นกำลังฉิบหายไปต่อหน้าต่อตาว่า “พวกเขาจะบรรลุสวาวอดไปก็เรื่องของเอ็ง แต่ถ้าตัวข้าไม่ได้บรรลุด้วยก็ไม่ใช่ไร”¹⁶

การสร้างสรรคผลงานภายใต้หัวข้อ “คุณค่าที่แตกต่างระหว่างคนกับมนุษย์” ด้วยประเด็นที่ข้าพเจ้าค้นคว้าและนำมาสู่การสร้างสรรคผลงานโดยใช้รูปแบบจิตรกรรมจัดวาง ทำให้ค้นพบได้ว่าวิธีการนำเสนอผลงานนั้นไม่จำเป็นต้องจำกัดเพียงแค่การติดตั้งภายในอาคารนิทรรศการเพียงอย่างเดียว หลังจากที่ได้นำผลงานชุดที่ 1 (ภาพที่ 31) และผลงานชุดที่ 2 (ภาพที่ 42) ออกไปติดตั้งยังพื้นที่สาธารณะทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นปฏิกิริยาของผู้ที่สัญจรไปมาในบริเวณนั้น ความน่าสนใจคือมีผู้สัญจรบางคนที่มีคนอยากรู้อยากเห็นเข้ามาสอบถามพูดคุยถึงแนวคิดการสร้างสรรคผลงาน หรือแม้แต่มีกิจกรรมร่วมกับผลงานเช่นการถ่ายภาพ ผู้รับชมส่วนใหญ่มีอาชีพที่หลากหลายตั้งแต่แม่ค้า คนขับรถรับส่งสาธารณะ พนักงานออฟฟิศและราชการ ความหลากหลายนี้ทำให้เกิดแนวคิดที่ว่าจะทำอย่างไรให้คนส่วนใหญ่สามารถทำความเข้าใจถึงที่มา แรงบันดาลใจ และจุดมุ่งหมายของการสื่อสารได้อย่างง่ายและใช้เวลาทำความเข้าใจในการรับชมเพียงแค่ภาพผลงานที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าโดยไม่คำนึงถึงประสบการณ์ทางสังคม การศึกษา และความรู้ด้านศิลปะ ในด้านเนื้อหาเชิงลึกที่แฝงไว้ในผลงานคงคาดหวังได้ยากที่จะให้ผู้ชมติดตามหรือเข้าใจได้อย่างที่ข้าพเจ้านั้นรู้สึกจึงขึ้นอยู่ที่การตีความภาพโดยอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวเท่านั้น

ส่วนที่มีประโยชน์มากที่สุดของการนำผลงานไปติดตั้งยังพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ในอาคารนิทรรศการศิลปะ คือการใช้ข้อจำกัดของพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อที่จะทำให้ผลงานได้แสดงซึ่งสาระที่แท้จริงออกมาได้อย่างเต็มที่ การศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์ของพื้นที่คือสิ่งท้าทายต่อการสร้างสรรคผลงานในอนาคต ถึงที่สุดข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมที่ข้าพเจ้าได้คาดหวังไว้ นั่นคือการหลุดออกจากการติดตั้งบนผนังและการรับชมแบบ 2 มิติ จากการปรับเปลี่ยนครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าเปิดมุมมองต่อการทำงานศิลปะ การสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยของมนุษย์และสนับสนุนให้ผลงานมีการสื่อสารที่ดีมากขึ้น

¹⁶ ฌองฌาคส์ รูสโซ, ความเรียงว่าด้วย ต้นกำเนิดและรากฐาน แห่งความไม่เท่าเทียมกันของมนุษยชาติ (กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์สยามปริทัศน์, 2555), 56-57.

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัจจกร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2554.

มองฉากส์รุสโซ. ความเรียงว่าด้วย ต้นกำเนิดและรากฐาน แห่งความไม่เท่าเทียมกันของมนุษยชาติ.

แปลและเรียบเรียงโดย สุภชัย สุภผล. กรุงเทพฯ:บริษัทสำนักพิมพ์สยามปริทัศน์, 2555.

ชเนศ วงศ์ยานนาวา. อะไรคือ ‘ประชาชน’ จากโรมันโบราณจนถึง เอ็มมานูเอลโจเซฟ ซีเยส. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์สมมติ, 2558.

พญ.มธุรดา สุวรรณโพธิ์. จิตวิทยามวลชน(Mass psychology). เข้าถึงเมื่อ 23 สิงหาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaifamilylink.net/web/node/75>

วิกิซอร์ซ. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย). เข้าถึงเมื่อ 19 มิถุนายน 2559. เข้าถึงได้จาก <https://th.m.wikisource.org/wiki/รวมทุกหมวด-วิกิซอร์ซ>

สรรเสริญ สันติวงศ์. “คิวบิสม์ในฐานะที่เป็นจุดเปลี่ยนจากศิลปะเหมือนจริงมาสู่นามธรรมเรขาคณิตในศิลปะสมัยใหม่”. โครงการวิจัย หมวดวิชาทัศนศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555.

สิตางค์ เจริญวงศ์ และฐานชน จันทรเรือง. ปรัชญาในภาพยนตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. สมุทรปราการ: ปล่อยสำนักพิมพ์, 2559.

สุทัศน์ ยกส้าน. ศิลปินอัจฉริยะ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารคดี ในนามบริษัทวิริยะธุรกิจ, 2552.

สุริยะ ฉายะเจริญ. การติดตั้งผลงานในศิลปะร่วมสมัยไทย. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2558. เข้าถึงได้จาก <http://jumpsuri.blogspot.com/2009/03/blog-post.html>

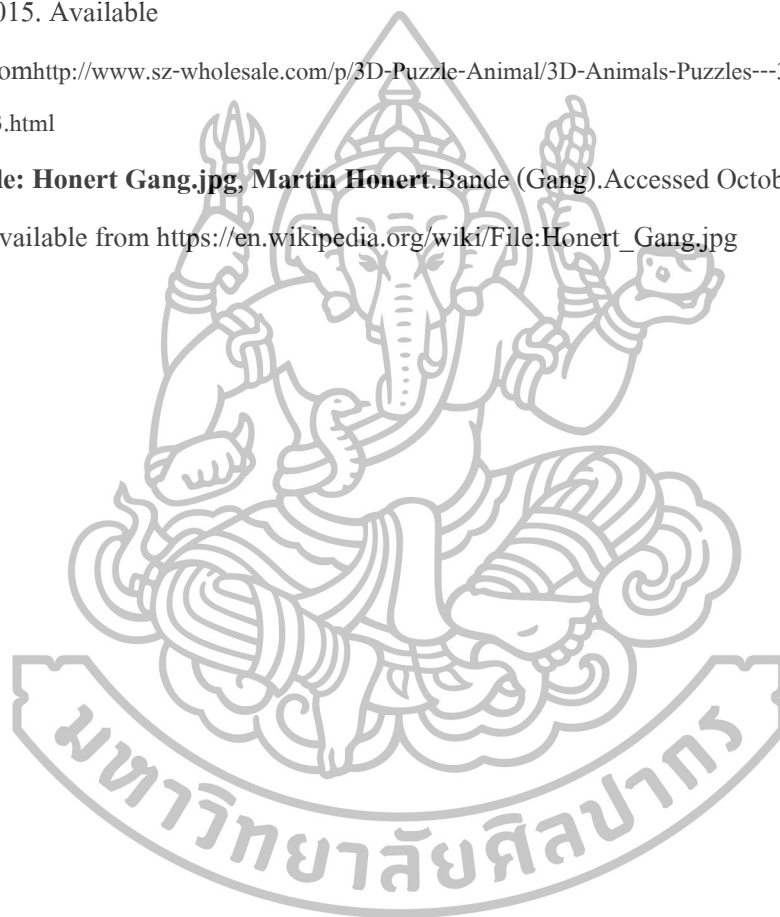
อิทธิพล ตั้งโฉลก. แนวทางการสอนและสร้างสรรค์กิจกรรมชั้นสูง. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด(มหาชน), 2550.

ภาษาอังกฤษ

Modernamuseet.**The Collection>ResearchRobert, Rauschenberg**.Monogram.Accessed May 17, 2014. Available from <http://www.modernamuseet.se/en/Moderna-Museet/About/Research/Robert-Rauschenberg/>

Sz wholesale.com.**Wholesale 3d Animal Puzzle/3D Puzzle from China**.Accessed November 26, 2015. Available from <http://www.sz-wholesale.com/p/3D-Puzzle-Animal/3D-Animals-Puzzles---3D-Puzzles-164363.html>

Wikipedia.**File: Honert Gang.jpg, Martin Honert**.Bande (Gang).Accessed October 26, 2015. Available from https://en.wikipedia.org/wiki/File:Honert_Gang.jpg

ภาคผนวก

รายละเอียดผลงานการสร้างสรรค์

ผลงานในระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1

ชื่อผลงาน	ขนาด	เทคนิค	ปี
1.พิจารณาตามเนื้อหา	แปรผันตามพื้นที่	สีน้ำมันบนผ้าใบ	2555

ผลงานในระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2

ชื่อผลงาน	ขนาด	เทคนิค	ปี
1.โถ้...ไอหรรษา	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2555
2.ประกาศเด็กหาย	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2555
3.ดี / ดีกว่า / ดีที่สุด	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2555
4.สำคัญตนเอง	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2555
5.เขียนหมาให้แมวแล้ว	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2555
6.ตัวเท่าลูกหมา	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2556
7.ยังไหว	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2556
8.ได้แก่ไหน...เอาแก่นั้น	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2556
9.บ่อยไปเรื่อย	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2556
10.สะท้อนตัวตน	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2557

ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ชื่อผลงาน	ขนาด	เทคนิค	ปี
1.ไม่ให้เป็นมนุษย์ แล้วจะให้เป็นตัวอะไร?	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2557
2. นั้นแหละสะท้อนผู้ชม	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2558
3.saerechaph	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2558
4. สวยงามตามมาตรฐาน (ไม่สากล)	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2558
5. ปลาหูเหมือนตั้งยาฝิ่น	แปรผันตามพื้นที่	จิตรกรรม/จัดวาง	2558

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	ณัฐภัทร ดิสสร
วันเดือนปีเกิด	1 พฤษภาคม 2531
ที่อยู่	39/280 หมู่ 1 ถ.เลี้ยวเมือง ต.บางกุ่ม อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี รหัสไปรษณีย์ 84000
โทรศัพท์	0859353105
E-mail	Dissorn_N@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2549	วิทยาลัยช่างศิลป์
พ.ศ.2554	ศิลปะบัณฑิต (คณะศิลปะวิจิตร) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ.2558	ศิลปะมหาบัณฑิต (ภาควิชาจิตรกรรม) คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
การแสดงผลงาน	
พ.ศ.2551	-ร่วมแสดงศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 3
พ.ศ.2553	-ร่วมแสดงนิทรรศการ Painting Season Exhibition -ร่วมแสดงนิทรรศการภาพเหมือน คนเหมือนภาพ โดย คณะศิลปะวิจิตร สาขาจิตรกรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ -ร่วมแสดง ศิลปกรรมร่วมสมัยรุ่นเยาว์แห่งชาติ ครั้งที่ 27
	-ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมดาวเด่นบัวหลวง ครั้งที่ 3
พ.ศ.2553	-ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ร่วมสมัยประจำปี 2554
พ.ศ.2556	-ร่วมแสดง ศิลปกรรมร่วมสมัยรุ่นเยาว์แห่งชาติ ครั้งที่ 30
พ.ศ.2557	-การแสดงผลงานในนิทรรศการ Hof Art “Now” -การแสดงผลงานในนิทรรศการ “ไตรภาคสมบูรณ”
พ.ศ.2559	-การแสดงผลงานศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 62
เกียรติประวัติ	
พ.ศ.2549	-รางวัลที่ 2 วาดภาพบนกำแพง “รวมใจภักดิ์รักในหลวง” โรงเรียนพนัสพิทยาคาร
	- รางวัลชมเชย ประเภทองค์ประกอบศิลป์ ระดับ ปวช. วิทยาลัยช่างศิลป์
พ.ศ.2550	-รางวัลที่ 2 ประเภทองค์ประกอบศิลป์ ระดับ ปวช. วิทยาลัยช่างศิลป์